

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-47-11

Druk nr 4434

Warszawa, 13 lipca 2011 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 i art. 123 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Rada Ministrów uznała wymieniony projekt za pilny w związku z toczącym się przed Trybunałem Sprawiedliwości postępowaniem przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej o uchybienie zobowiązaniom traktatowym w związku z brakiem przepisów krajowych dotyczących właściwej transpozycji do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu”;

2) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie.”;

3) w art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5 i 5a, prawo dostępu do informacji publicznej, zwane dalej „prawem do informacji publicznej”.”;

4) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5 i 5a, prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

2. Zasady ponownego wykorzystywania informacji publicznej nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej oraz wolności jej rozpowszechniania.”;

5) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych, z wyjątkiem prawa do informacji publicznej, o którym mowa w art. 5a, które podlega ograniczeniu w zakresie określonym w tym przepisie.”;

6) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. Prawo do informacji publicznej w zakresie:

- 1) stanowisk, opinii, instrukcji lub analiz sporządzonych przez lub na zlecenie Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, na potrzeby:
 - a) dokonania rozstrzygnięcia lub złożenia oświadczenia woli w procesie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w tym komercjalizacji i prywatyzacji tego mienia,
 - b) postępowań przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi, z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego,
- 2) instrukcji negocjacyjnych oraz uzgodnionych projektów umów międzynarodowych w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824 oraz z 2010 r. Nr 213, poz. 1395),
- 3) instrukcji negocjacyjnych dla przedstawicieli organów administracji rządowej uczestniczących w

pracach Rady Europejskiej oraz Rady Unii Europejskiej i jej organów przygotowawczych

– podlega ograniczeniu do czasu odpowiednio dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia, złożenia oświadczenia woli w procesie gospodarowania mieniem, ostatecznego zakończenia postępowania lub podpisania umowy międzynarodowej, ostatecznego zakończenia prac nad daną kwestią w Radzie Europejskiej oraz Radzie Unii Europejskiej i jej organach przygotowawczych, ze względu na ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.”;

7) w art. 7 w ust. 1:

a) w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem,

b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) umieszczania informacji publicznych w centralnym repozytorium informacji publicznych, o którym mowa w art. 9b, zwanym dalej „centralnym repozytorium”.”;

8) po art. 9 dodaje się art. 9a i 9b w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania zapewniają użyteczność i efektywność ich ponownego wykorzystywania, stanowią zasób informacyjny i są udostępniane w centralnym repozytorium.

2. Organy administracji rządowej, fundusze celowe, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Narodowy Fundusz Zdrowia, państwowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych są obowiązane do przekazania

posiadanego zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium, a także do systematycznego jego weryfikowania i aktualizowania.

3. Prezes Rady Ministrów określa każdorazowo, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zasób informacyjny przeznaczony do umieszczenia w centralnym repozytorium, wraz ze wskazaniem podmiotu obowiązującego do jego przekazania, mając na względzie szczególne znaczenie określonych informacji publicznych dla rozwoju innowacyjności i społeczeństwa informacyjnego,
 - 2) harmonogram przekazywania zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium oraz wymagania techniczne opracowania tego zasobu, który ze względu na sposób koordynacji informacji oraz związane z nim metainformacje gwarantuje aktualność informacji, przeszukiwalność i dostępność zasobu oraz możliwość jak najszerszego ponownego wykorzystywania informacji publicznych i ich maszynowego odczytu.

- Art. 9b. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji prowadzi centralne repozytorium, powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej.
2. Minister właściwy do spraw informatyzacji weryfikuje przekazywany zasób informacyjny do centralnego repozytorium pod względem spełnienia wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 9a ust. 3.
 3. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw informatyzacji wzywa do niezwłocznego dostosowania zasobu informacyjnego.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposób i kryteria weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium, uwzględniając zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji jak najszerzej grupie użytkowników, możliwości zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.”;

9) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacja publiczna, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub centralnym repozytorium, jest udostępniana na wniosek.”;

10) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej lub o ponowne jej wykorzystywanie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁴⁾), z tym że:

- 1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi,
- 2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.”;

11) uchyla się art. 22;

12) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej

Art. 23a. 1. Wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości

prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona, stanowi ponowne wykorzystywanie informacji publicznej i odbywa się na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.

2. Obowiązani do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na zasadach i w trybie określonych w ustawie są:

- 1) Prezes Rady Ministrów,
- 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
- 3) inne niż określone w pkt 2 państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
- 4) inne niż określone w pkt 2 osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 2 i 3, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:
 - a) finansują je w ponad 50 % lub
 - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub
 - c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub

- d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,
 - 5) związki podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3, lub podmiotów, o których mowa w pkt 4
- zwani dalej „podmiotami zobowiązanymi”.

3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:

- 1) archiwów państwowych w zakresie znajdujących się w ich dyspozycji materiałów archiwalnych,
- 2) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226 i Nr 85, poz. 459), w zakresie audycji radiowych lub telewizyjnych i innych przekazów,
- 3) instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn. zm.⁵⁾), w zakresie informacji publicznych stanowiących przedmiot ich działalności,
- 4) uczelni, Polskiej Akademii Nauk oraz jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 455), w zakresie informacji publicznych będących przedmiotem ich działalności badawczej,
- 5) jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.⁶⁾),

w zakresie informacji publicznych będących przedmiotem ich działalności edukacyjnej.

4. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:
 - 1) informacji publicznych, których udostępnienie zostało uzależnione od wykazania interesu indywidualnego (prawnego lub faktycznego) na podstawie odrębnych przepisów,
 - 2) przekazywania informacji publicznych między podmiotami wykonującymi zadania publiczne, w celu realizacji zadań określonych prawem.

Art. 23b. 1. Informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie.

2. Podmiot zobowiązany może określić następujące warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:
 - 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego,
 - 2) obowiązku dalszego udostępniania pozyskanej informacji innym użytkownikom,
 - 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej,
 - 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje.
3. Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁷⁾) lub stanowiących bazę

danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 176, poz. 1238) zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu, w całości lub we fragmentach, oraz wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych.

4. Podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.

Art. 23c. 1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej udostępnianej na wniosek o ponowne wykorzystywanie tej informacji, o którym mowa w art. 23g ust. 2, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.

2. Nakładając opłatę, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

Art. 23d. 1. Podmiot zobowiązany udostępnia informację publiczną w celu ponownego wykorzystywania informacji pub-

licznej w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach.

2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie informacji publicznej jest dokonywane przez podmioty wykonujące zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub opłaty powinny zostać określone na takich samych zasadach jak w przypadku innych użytkowników.

Art. 23e. 1. Udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania nie może wprowadzać ograniczenia korzystania z tej informacji przez innych użytkowników, chyba że jest to niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań publicznych.

2. W przypadku gdy warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej przewidują wyłączność korzystania z tej informacji, treść warunków ponownego wykorzystywania jest ogłaszana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu wprowadzającego wyłączność.

Art. 23f. 1. Podmioty zobowiązane, które przekazują informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania z użyciem systemów teleinformatycznych, są obowiązane do stosowania formatów danych oraz protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, umożliwiających odczyt maszynowy, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.⁸⁾).

2. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do opracowywania, w szczególności przetworzenia, informacji publicznej w celu jej ponownego

wykorzystywania oraz dostarczania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.

- Art. 23g. 1. Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej odbywa się przez ponowne wykorzystywanie informacji publicznej udostępnionej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej, w centralnym repozytorium albo na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.
2. Przekazanie informacji publicznej następuje na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, w przypadkach gdy:
 - 1) informacja publiczna nie została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, chyba że została udostępniona w inny sposób i zostały określone warunki jej ponownego wykorzystywania, albo
 - 2) wnioskodawca zamierza wykorzystywać informację publiczną na warunkach innych niż zostały dla tej informacji określone.
 3. Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej można złożyć w formie dokumentu elektronicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
 4. W przypadku niespełnienia warunków formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

5. Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. W sprawach szczególnie skomplikowanych podmiot zobowiązany może przedłużyć załatwienie sprawy o kolejne 20 dni, po zawiadomieniu wnioskodawcy w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.
6. Podmiot zobowiązany informuje Prezesa Rady Ministrów o przekroczeniu 1.000 wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej danego rodzaju.
7. W wyniku rozpatrzenia wniosku:
 - 1) przekazuje się informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczenia warunkami, a w przypadku posiadania informacji publicznych przez wnioskodawcę zawiadamia się o braku ograniczenia warunkami ponownego wykorzystywania informacji publicznej,
 - 2) przedstawia się wnioskodawcy ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej w przypadku, o którym mowa w art. 23c ust. 1,
 - 3) odmawia się, w drodze decyzji, ponownego wykorzystywania informacji publicznej.
8. Podmiot zobowiązany odmawia ponownego wykorzystywania informacji publicznej, w przypadku gdy:
 - 1) dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 5 i 5a, lub w przepisach odrębnych ustaw,

- 2) ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące podmiotom trzecim.
9. Podmiot zobowiązany może odmówić ponownego wykorzystywania informacji publicznej w sytuacji, o której mowa w art. 23f ust. 2.
10. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 7 pkt 2, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty, złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub o wysokości opłat.
11. Do decyzji o odmowie przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej oraz o wysokości opłat stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:
 - 1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni,
 - 2) uzasadnienie decyzji o odmowie ponownego wykorzystywania informacji publicznej na podstawie ust. 8 pkt 2 zawiera wskazanie osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która posiada prawa autorskie, jeżeli jest znana, albo licencjonodawcy, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany utwór.
12. Do rozstrzygnięć, o których mowa w ust. 8 – 10, podejmowanych przez podmiot zobowiązany niebędący organem władzy publicznej, stosuje się odpowiednio

przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Wnioskodawca może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, do którego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań.

13. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, zawierający w szczególności informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej, biorąc pod uwagę sprawność i przejrzystość postępowania.

Art. 23h. 1. Podmiot zobowiązany, który przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania, jest obowiązany w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, umieścić:

- 1) wykaz informacji publicznych dostępnych w Biuletynie Informacji Publicznej w celu ponownego wykorzystywania,
- 2) wykaz informacji publicznych dostępnych w centralnym repozytorium w celu ponownego wykorzystywania,
- 3) warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, jeżeli zostały ustanowione,
- 4) informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej,
- 5) informacje o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy przekazania informacji

publicznej w celu ponownego wykorzystywania, określenia warunków ponownego wykorzystywania lub wysokości opłaty.

2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, jest obowiązany wraz z ich udostępnieniem wskazać ewentualne warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art. 23b ust. 2, a także informacji o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, lub miejsce umożliwiające zapoznanie się z nimi.
3. Podmiot zobowiązany podaje na żądanie wnioskodawcy informację o zasadach obliczenia wysokości opłat, o których mowa w art. 23c ust. 1.
4. Brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianej informacji publicznej bez ograniczeń warunkami.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2006 r. Nr 139, poz. 993, z późn. zm.⁹⁾) w art. 44h wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane, o których mowa w ust. 1, są udostępniane:

- 1) osobom i jednostkom organizacyjnym – jeżeli wykażą w tym interes prawny;

- 2) jednostkom organizacyjnym – jeżeli po ich wykorzystaniu w celach badawczych, statystycznych lub badania opinii publicznej dane te zostaną poddane takiej modyfikacji, która nie pozwoli na ustalenie tożsamości osób, których dane dotyczą;
 - 3) innym osobom i podmiotom – jeżeli uwiarygodnią one interes faktyczny w otrzymaniu danych i za zgodą osób, których dane dotyczą.”;
- 2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Udostępnienie danych w celu ich ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na wniosek, na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁰⁾), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 21 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przeprowadzanie badań oraz wykonywanie opracowań i analiz, o których mowa w ust. 2, następuje z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹²⁾), jeżeli służby statystyki publicznej użyły danych zgromadzonych w celu realizacji zadań określonych w ustawie, a wyniki badań oraz opracowania i analizy nie służą wyłącznie realizacji zadania publicznego.”;

- 2) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie do ponownego wykorzystywania danych z krajowych rejestrów urzędowych stosuje się przepisy ustawy z dnia

6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.¹³⁾) w art. 80c ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dane lub informacje zgromadzone w ewidencji są przekazywane do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych, w sposób wykluczający możliwość identyfikacji osób lub pojazdów, z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁴⁾), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 110 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny odpłatnie przekazują w celu ponownego wykorzystywania informacje zbierane i przetwarzane w wyniku realizacji standardowych procedur innym odbiorcom niż określani w ust. 3 i 4, a wpływy z tego tytułu stanowią dochód budżetu państwa.

8. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny przekazują odpłatnie w celu ponownego wykorzystywania informacje pozyskane w wyniku procedur innych niż standardowe, a wpływy z tego tytułu stanowią odpowiednio ich przychód.”;

2) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przekazanie informacji do ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 7 i 8, następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do

informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁶⁾).”.

Art. 6. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dane CEIDG są udostępniane odpłatnie, w sposób inny niż określony w art. 38 ust. 2, za pomocą urządzeń teletransmisji innym podmiotom do ponownego wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Podmioty, którym udostępniono dane CEIDG w trybie ust. 1 albo 2, nie mogą przekazywać tych danych, ani ich fragmentów, innym podmiotom.”;

3) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. W zakresie nieuregulowanym w ust. 2 – 7 do ponownego wykorzystywania danych CEIDG stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁸⁾).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 15 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przekazanie przez podmiot prowadzący rejestr publiczny danych z rejestru do ich ponownego wykorzystywania w innym celu niż realizacja zadania publicznego następuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²⁰⁾).”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności (Dz. U. Nr 217, poz. 1427 i Nr 239, poz. 1593 oraz z 2011 r. Nr 133, poz. 768) w art. 46 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Udostępnienie danych w celu ich ponownego wykorzystywania, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, następuje na wniosek, na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystaniu (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²¹⁾), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.”.

Art. 9. 1. W latach 2012 – 2021 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na funkcjonowanie centralnego repozytorium, będący skutkiem finansowym ustawy, wynosi 23 250 000 zł, w tym w:

- 1) 2012 r. – 5 550 000 zł;
- 2) 2013 r. – 5 550 000 zł;
- 3) 2014 r. – 1 550 000 zł;
- 4) 2015 r. – 1 550 000 zł;
- 5) 2016 r. – 1 550 000 zł;
- 6) 2017 r. – 1 500 000 zł;
- 7) 2018 r. – 1 500 000 zł;
- 8) 2019 r. – 1 500 000 zł;
- 9) 2020 r. – 1 500 000 zł;
- 10) 2021 r. – 1 500 000 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące, polegające na:

- 1) obniżeniu kosztów obsługi serwisowej urządzeń wchodzących w skład centralnego repozytorium informacji publicznej;
- 2) wykorzystaniu innych rozwiązań technologicznych lub techniczno-organizacyjnych w zakresie funkcjonowania centralnego repozytorium informacji publicznej.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu środków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Art. 10. Do postępowań sądowych, o których mowa w art. 22 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 11. Postanowienia umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezgodne z art. 23e ustawy wymienionej w art. 1, wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7 – 9 i 12 w zakresie dotyczącym centralnego repozytorium informacji publicznej, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

²⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118, z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 208, poz. 1536 i Nr 217, poz. 1590, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, Nr 121, poz. 831 i Nr 221, poz. 1650, z 2008 r. Nr 190, poz. 1171 i Nr 216, poz. 1367, z 2009 r. Nr 53, poz. 433, Nr 144, poz. 1179, Nr 178, poz. 1375, Nr 216, poz. 1676 i Nr 221, poz. 1736, z 2010 r. Nr 36, poz. 196, Nr 122, poz. 826, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307 oraz z 2011 r. Nr 6, poz. 18 i Nr 34, poz. 173.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 364, z 2003 r. Nr 96, poz. 874, Nr 162, poz. 1568 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 11, poz. 96 i Nr 261, poz. 2598, z 2005 r. Nr 131, poz. 1091 i Nr 132, poz. 1111, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2009 r. Nr 62, poz. 504.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 624, Nr 109, poz. 1161, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043,

- Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458 i Nr 219, poz. 1705 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857, Nr 148, poz. 991 i Nr 157, poz. 1241.
- ⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 21, poz. 164, Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.
- ⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 711 i Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 195, poz. 1198 i Nr 220, poz. 1414, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 39, poz. 306, Nr 69, poz. 595 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 167, poz. 1131 i Nr 239, poz. 1593.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...
- ¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 769, z 1998 r. Nr 99, poz. 632 i Nr 106, poz. 668, z 2001 r. Nr 100, poz. 1080, z 2003 r. Nr 217, poz. 2125, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 166, poz. 1172, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, z 2010 r. Nr 47, poz. 278 i Nr 76, poz. 489 oraz z 2011 r. Nr 131, poz. 764.
- ¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...
- ¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 756 i 757, Nr 109, poz. 925, Nr 175, poz. 1462, Nr 179, poz. 1486 i Nr 180, poz. 1494 i 1497, z 2006 r. Nr 17, poz. 141, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 190, poz. 1400, Nr 191, poz. 1410 i Nr 235, poz. 1701, z 2007 r. Nr 52, poz. 343, Nr 57, poz. 381, Nr 99, poz. 661, Nr 123, poz. 845 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 37, poz. 214, Nr 100, poz. 649, Nr 163, poz. 1015, Nr 209, poz. 1320, Nr 220, poz. 1411 i 1426, Nr 223, poz. 1461 i 1462 i Nr 234, poz. 1573 i 1574, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 18, poz. 97, Nr 79, poz. 663, Nr 91, poz. 739, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 802 i 803, Nr 98, poz. 817 i Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 43, poz. 246, Nr 122, poz. 827, Nr 151, poz. 1013, Nr 152, poz. 1018, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443 i Nr 225, poz. 1466 oraz z 2011 r. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530, Nr 102, poz. 585 i Nr 106, poz. 622.
- ¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...
- ¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 44, poz. 253, Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 32, poz. 159.
- ¹⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...
- ¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 239, poz. 1593 oraz 2011 r. Nr 85, poz. 459, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 120, poz. 690, Nr 131, poz. 764 i Nr 132, poz. 766.
- ¹⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...
- ¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 167, poz. 1131 i Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

²⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...

²¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr ..., poz. ...

UZASADNIENIE

1. Projektowana ustawa dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) – zwanej dalej „u.d.i.p.”.

2. Obecnie obowiązująca regulacja ustawowa dotyczy przede wszystkim jawności informacji i powiązanego z nią prawa do informacji oraz ochrony informacji (dwa najbardziej rozbudowane reżimy prawne odnoszą się do ochrony informacji niejawnych oraz ochrony danych osobowych).

Konstytucja RP jako zasadę przewiduje jawność (dostępność) informacji dotyczącej działalności władzy publicznej i innych podmiotów wykonujących zadania tej władzy (art. 61 ust. 1), ale także umożliwia ograniczenie dostępności informacji z powołaniem się na dobra określone w art. 61 ust. 3. Ze względu na zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 61 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ograniczenia dostępności informacji mogą następować jedynie w drodze ustawy. Również przepisy przewidujące dostęp do informacji w zakresie, w jakim ograniczają prawo do prywatności i inne gwarancje konstytucyjne, mogą zostać wprowadzone tylko na podstawie ustawy (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP). Przepisy w omawianym zakresie są objęte zatem zasadą wyłączności ustawowej.

Jednocześnie w Polsce nie obowiązują, mające charakter uniwersalny, przepisy dotyczące ponownego wykorzystywania informacji publicznej czy też innego rodzaju informacji przetwarzanej przez podmioty wykonujące zadania publiczne. Natomiast sam zwrot „ponowne wykorzystywanie informacji publicznej” nie jest używany w języku prawnym. Jedynie w nielicznych ustawach szczególnych znajduje się szczątkowa regulacja, przeznaczona dla wąskich kategorii informacji, określająca zasady wykorzystywania informacji przez podmioty niewykonujące zadań publicznych. Jako przykład można podać ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.), która przewiduje możliwość odpłatnego udostępniania danych Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (w inny sposób niż zamieszczanie ich na e-PUAP), na potrzeby ich „wykorzystywania w celach komercyjnych i niekomercyjnych” (art. 39 ust. 2, wszedł w życie 1 lipca 2011 r.).

3. Podstawowym celem projektowanych zmian jest wprowadzenie do krajowego porządku prawnego nowego (piątego) trybu dostępu do informacji publicznej oraz zasad ponownego wykorzystywania informacji publicznych, które zostały określone w dyrektywie 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącej ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego. Ponadto wprowadza się inne zmiany, które wykraczają poza dyrektywę 2003/98/WE.

4. W pierwszej kolejności ze względu na wprowadzenie nowego rozdziału do u.d.i.p. dokonuje się zmiany jej tytułu, w którym podkreśla się, że przepisy ustawy odnoszą się do dwóch powiązanych ze sobą zagadnień „dostępu do informacji publicznej” oraz „ponownego wykorzystywania informacji publicznej”.

5. Aktualnie art. 1 ust. 1 u.d.i.p. określa, jak należy rozumieć informację publiczną oraz wyznacza zakres przedmiotowy. Ze względu na rozszerzenie przedmiotu u.d.i.p. o kwestie związane z ponownym wykorzystywaniem informacji publicznej wprowadza się postanowienia, polegające na dookreśleniu przedmiotu u.d.i.p. o tę nową instytucję prawną. W związku z powyższym, w art. 1 ust. 1 u.d.i.p. wskazuje się, iż „każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy oraz podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach oraz w trybie określonych w niniejszej ustawie”.

6. W związku ze zmianą art. 1 u.d.i.p. dodaje się w art. 2 u.d.i.p. ust. 2a, który rozstrzyga o relacji między z jednej strony konstytucyjnymi gwarancjami „prawa do informacji” (art. 61 Konstytucji RP) oraz „wolności wypowiedzi” (art. 54 Konstytucji RP), z drugiej zaś projektowanymi ustawowymi zasadami ponownego wykorzystywania informacji publicznej, a także wskazuje się na wyraźne rozróżnienie instytucji ponownego wykorzystywania informacji publicznej od jej rozpowszechniania. Do ustawy została wprowadzona, wzorowana na art. 1 ust. 3 ww. dyrektywy zasada potwierdzająca, iż ponowne wykorzystywanie nie narusza prawa do informacji publicznej oraz wolności jej rozpowszechniania.

Ponadto rozszerzenie zakresu przedmiotowego ustawy o „ponowne wykorzystywanie informacji publicznej” rodzi konieczność sformułowania prawa, iż każdemu przysługuje prawo do jej ponownego wykorzystywania. Takie rozwiązanie jest konsekwencją nałożenia obowiązku na podmioty zobowiązane do przekazywania informacji publicznych do ponownego wykorzystywania. Korelatem tego obowiązku będzie nowa kategoria uprawnienia przysługująca każdemu. W tym zakresie ustawa będzie bardziej korzystna dla korzystających z informacji sektora publicznego w porównaniu do postanowień dyrektywy 2003/98/WE.

W dyrektywie nie nakłada się na podmioty sektora publicznego wspomnianego powyżej obowiązku, a co z tym związane nie można mówić o prawie zainteresowanego do ponownego wykorzystania informacji (motyw 9 preambuły dyrektywy 2003/98/WE).

7. Kolejna zmiana w u.d.i.p., polegająca na dodaniu nowego art. 5a, dotyczy ustanowienia odrębnej kategorii ograniczenia dostępności do informacji publicznej.

8. Nowa regulacja dotyczy:

- 1) stanowisk, opinii, instrukcji lub analiz sporządzonych przez lub na zlecenie Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, na potrzeby:
 - a) dokonania rozstrzygnięcia lub złożenia oświadczenia woli w procesie gospodarowania mieniem Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w tym komercjalizacji i prywatyzacji tego mienia,
 - b) postępowań przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi, z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego,
- 2) instrukcji negocjacyjnych oraz uzgodnionych projektów umów międzynarodowych w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676),
- 3) instrukcji negocjacyjnych dla przedstawicieli organów administracji rządowej uczestniczących w pracach Rady Europejskiej oraz Rady Unii Europejskiej i jej organów przygotowawczych.

Dostęp do ww. dokumentów podlega ograniczeniu do czasu odpowiednio dokonania ostatecznego rozstrzygnięcia, złożenia oświadczenia woli w procesie gospodarowania mieniem, ostatecznego zakończenia postępowania lub podpisania umowy międzynarodowej, ostatecznego zakończenia prac nad daną kwestią w Radzie Europejskiej oraz Radzie Unii Europejskiej i jej organach przygotowawczych ze względu na ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa.

9. Istotną przesłanką ograniczenia dostępu do pewnych informacji będzie fakt trwania procesu gospodarowania mieniem Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego, w tym moment komercjalizacji albo prywatyzacji. Minister Skarbu Państwa w procesie komercjalizacji i prywatyzacji realizuje swoje kompetencje w sferze dominium, co oznacza,

iż jest stroną mającą takie same prawa i obowiązki jak pozostali uczestnicy procesów gospodarczych. Udostępnienie stanowisk, opinii, analiz na zbyt wczesnym etapie danego procesu gospodarczego negatywnie odbija się w sferze interesu Skarbu Państwa przez pogorszenie jego pozycji negocjacyjnej. Należy zaznaczyć, iż po zakończeniu tego procesu takie informacje będą mogły być udostępniane i ponownie wykorzystywane na zasadach określonych w przepisach zmienianej ustawy.

10. Drugą kategorią dokumentów, do których dostęp będzie ograniczony, będą stanowiska, opinie, instrukcje i analizy sporządzone przez lub na zlecenie Rzeczypospolitej Polskiej lub Skarbu Państwa na potrzeby postępowań przed sądami, trybunałami i innymi organami orzekającymi, z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej, Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Przy podejmowaniu decyzji w sprawach spornych – w szczególności w związku z toczącymi się postępowaniami sądowymi lub arbitrażowymi – organy reprezentujące Skarb Państwa często posługiwać się muszą zewnętrznymi opiniami prawnymi (lub wewnętrznymi stanowiskami). Opinia taka przedstawiać musi ryzyka procesowe, istniejące po stronie Skarbu Państwa lub Rzeczypospolitej Polskiej. Często zdarza się, że po zapoznaniu się z ryzykami procesowymi właściwy organ podejmuje decyzje o kontynuowaniu postępowania.

Kierunek zaproponowanych zmian ustawowych odzwierciedlają poglądy orzecznictwa sądownoadministracyjnego. W wyroku z dnia 16 czerwca 2009 r., sygn. I OSK 89/09, publ. LEX nr 590773, Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, iż: „Opinia prawna sporządzona na użytek organu administracji publicznej w przedmiocie zasadności wszczęcia w przyszłości postępowania w konkretnej sprawie cywilnej, nie stanowi informacji publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.”.

11. Ponadto ogranicza się dostęp do instrukcji negocjacyjnych oraz uzgodnionych projektów umów międzynarodowych w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, a także instrukcji negocjacyjnych dla przedstawicieli organów administracji rządowej uczestniczących w pracach Rady Europejskiej oraz Rady Unii Europejskiej. Dostęp do ww. dokumentów zostaje ograniczony odpowiednio do czasu podpisania umowy, ostatecznego zakończenia prac nad daną kwestią w Radzie Europejskiej oraz Radzie Unii Europejskiej i jej organach przygotowawczych. Dotychczasowe przepisy z jednej strony określały zamknięty katalog przypadków, w których prawo dostępu do informacji publicznej podlegało ograniczeniu – m.in. w przypadku informacji niejawnych oraz innych tajemnic ustawowo chronionych (art. 5 u.d.i.p.), z drugiej zaś wprowadzały

otwarty katalog informacji publicznych podlegających udostępnieniu (art. 6 ust. 1 u.d.i.p.). Oznacza to, iż proces przygotowania wniosku o zgodę Prezesa Rady Ministrów na rozpoczęcie negocjacji, instrukcja negocjacyjna, a następnie tekst parafowanej umowy międzynarodowej nie podlega szczególnej ochronie na podstawie u.d.i.p. Taki stan rzeczy wywoływał daleko idące konsekwencje, bezpośrednio godzące w interesy finansowe Skarbu Państwa. Udostępnienie instrukcji negocjacyjnej i ewentualne przekazanie jej partnerowi traktatowemu postawiłoby polską delegację w gorszej pozycji negocjacyjnej jeszcze przed rozpoczęciem rozmów. Ponadto, zgodnie ze zwyczajem międzynarodowym, do momentu podpisania umowy jej tekst nie jest podawany do informacji publicznej, w celu uniknięcia dezinformacji oraz prób ingerencji w proces negocjacyjny. Podobnie jak w przypadku instrukcji negocjacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych, udostępnienie instrukcji negocjacyjnych przedstawicielom organów administracji rządowej uczestniczących w pracach Rady Europejskiej oraz Rady Unii Europejskiej i jej organów przygotowawczych wywołuje daleko idące konsekwencje, mogące bezpośrednio godzić w interesy finansowe Skarbu Państwa. Ponadto przekazanie takiej instrukcji do publicznej wiadomości przed zakończeniem prac nad daną kwestią w Radzie Europejskiej oraz Radzie Unii Europejskiej i jej organach przygotowawczych stawiałoby polską delegację w znacznie gorszej sytuacji negocjacyjnej w stosunku do pozostałych państw członkowskich oraz instytucji UE jeszcze przed rozpoczęciem rozmów, a także w toku procesu decyzyjnego.

12. W następstwie dodania w u.d.i.p. art. 5a – w art. 5 ust. 1 u.d.i.p., który wraz z ust. 2 ustanawia podstawy dopuszczalności ograniczenia prawa do informacji publicznej, zastrzeżono, iż prawo do informacji publicznej, o którym mowa w nowym art. 5a, podlega ograniczeniu w zakresie określonym w tym przepisie.

13. Kolejna zmiana w u.d.i.p. polega na wprowadzeniu instytucji centralnego repozytorium informacji publicznych – nowego trybu udostępniania informacji publicznej i jej ponownego wykorzystywania.

14. W tym celu wprowadza się pojęcie „zasobu informacyjnego”, tj. szczególnego rodzaju informacji publicznych o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania zapewniają użyteczność i efektywność ich ponownego wykorzystywania. Kryterium umieszczenia informacji publicznej w repozytorium jest jego szczególna przydatność do tworzenia na jego podstawie wartości dodanej (art. 9a niniejszej ustawy).

15. Przyjęte rozwiązanie polega na tym, że wyznaczone podmioty publicznoprawne przekazują określone przez Prezesa Rady Ministrów zasoby informacyjne do centralnego repozytorium (lub wskazują ich położenie – w przypadku przechowywania ich we własnym repozytorium), pod warunkiem ich uprzedniego opracowania w celu spełnienia wymogów przewidzianych dla zasobu informacyjnego. Obowiązek przekazywania obejmuje zarówno jednorazowe przeniesienie do repozytorium posiadanego zasobu informacyjnego, jak i następnie cykliczne uzupełnianie centralnego repozytorium o nowe zbierane lub tworzone informacje. Natomiast kompetencją ministra właściwego do spraw informatyzacji jest weryfikacja poprawności przekazywanych informacji, a następnie organizacja ich przetwarzania w centralnym repozytorium (w tym udostępniania zasobu informacyjnego osobom zainteresowanym).

16. Regulacja ustawowa będzie uzupełniona w tym zakresie przez rozporządzenie Rady Ministrów, w którym zostaną uregulowane szczegółowe zagadnienia techniczne i organizacyjne prowadzenia centralnego repozytorium. Minister właściwy do spraw informatyzacji uzyska w ten sposób dodatkowe narzędzia umożliwiające stworzenie wspólnego katalogu, koordynację przetwarzania zasobu informacyjnego i jednocześnie zapewniające ich otwartość, wysoką jakość, nieograniczoną dostępność i użyteczność.

17. Z uwagi na różnorodny charakter informacji publicznych w naszym państwie, implementacja zasad, o których mowa powyżej, w sposób jednolity dla wszystkich zasobów wydaje się niemożliwa. Zasady te powinny zatem być ustalane każdorazowo przez Prezesa Rady Ministrów, w drodze rozporządzeń, w zależności od rodzaju udostępnianej informacji publicznej. W rozporządzeniach Prezes Rady Ministrów określi zasób informacyjny przeznaczony do umieszczenia w centralnym repozytorium, a także zasady organizacji i warunki techniczne zasobu.

18. Wprowadzenie instytucji ponownego wykorzystywania informacji publicznej wiąże się z potrzebą ujednoczenia kontroli sądowej i objęcia wszystkich spraw indywidualnych kognicją sądu administracyjnego.

19. Nowa regulacja uchyla art. 22 u.d.i.p. oraz wprowadza zmiany w art. 21 u.d.i.p. Proponuje się, aby do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej oraz o ponowne jej wykorzystywanie stosować przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, z tym że przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi. Skarga będzie rozpatrywana w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.

20. Dotychczas w u.d.i.p. znajdują się trzy rozdziały. Oprócz rozdziałów zawierających przepisy ogólne oraz przepisy dostosowujące i końcowe, w ustawie znajduje się rozdział 2 poświęcony dostępowi do informacji publicznej. Kontynuując systematykę, wprowadza się nowy rozdział 2a „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej”, zawierający przepisy regulujące zasady ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

21. W pierwszym artykule nowego rozdziału (art. 23a) został określony zakres stosowania nowej regulacji. W tym miejscu projektowe przepisy implementują definicję „podmiotu prawa publicznego”, „ponownego wykorzystywania” oraz „dokumentu”, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2 i 3 oraz pkt 4 dyrektywy 2003/98/WE.

22. Wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji lub jej części, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), będącej w posiadaniu podmiotów zobowiązanych oraz podmiotów, których organ zarządzający znajduje się pod nadzorem organu władzy publicznej lub innego podmiotu wykonującego zadanie publiczne, w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny, publiczny cel wykorzystania, dla którego została wytworzona, stanowi ponowne wykorzystywanie i odbywa się na zasadach przewidzianych w nowym rozdziale (nowy art. 23a ust. 1).

23. W art. 23a określony został także zakres podmiotowy regulacji, wyłączenia podmiotowe i przedmiotowe, a także reguły kolizyjne w przypadku innych ustaw normujących wykorzystywanie informacji publicznych.

Zakres podmiotowy regulacji obejmuje:

- 1) Prezesa Rady Ministrów,
- 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,
- 3) inne państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,
- 4) inne osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:
 - a) finansują je w ponad 50 % lub
 - b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub

c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub

d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,

5) związki podmiotów, o których mowa wyżej.

24. W ślad za dyrektywą 2003/98/WE projekt ustawy zawiera szeroki katalog zwolnień oraz normy kolizyjne potrzebne do określenia relacji z innymi ustawami regulującymi wykorzystywanie informacji. Wyjątki podmiotowe określone w ww. dyrektywie są związane z realizacją przez wskazane podmioty celów badawczych i naukowych, jak również publicznej radiofonii i telewizji. Oprócz tego w noweli ustawy proponuje się zamieszczenie norm kolizyjnych, których zadaniem będzie określenie wzajemnego stosunku projektowanej ustawy oraz innych ustaw regulujących wykorzystywanie informacji publicznej. Przepisy o ponownym wykorzystywaniu nie będą naruszały zasad innych ustaw, które określają szczególne zasady wykorzystywania informacji publicznej. Odrębne ustawy powinny jednak gwarantować zasady wynikające z projektowanej ustawy, w tym zasady przejrzystości, niedyskryminacji i niewyłączności.

25. W dodawanym art. 23b określono zasady ogólne ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

26. W dniu 7 kwietnia 2011 r. Prezes Rady Ministrów spotkał się z przedstawicielami organizacji pozarządowych i przedsiębiorców związanych z branżą internetową. W efekcie tego spotkania projekt poddany został dodatkowym konsultacjom społecznym. Zdaniem strony społecznej podstawową wadą proponowanej regulacji jest pozostawienie podmiotom zobowiązanym swobody w zakresie wyboru (warunkowego bądź bezwarunkowego) trybu udostępniania informacji do jej ponownego wykorzystania. Organizacje podniosły, że w porządku przyjęcia proponowanych rozwiązań podmioty administracji państwowej uzyskają nadmierne prawa, ograniczające obywatelskie „prawo do wiedzy”. Podniosły także, że uprawnienia te przyczyniłyby się do wprowadzenia quasi-wyłącznego prawa dysponowania dokumentami, które zgodnie z ustawą – Prawo autorskie oraz ustawą o ochronie baz danych należą do domeny publicznej. Organizacje społeczne złożyły wniosek mający na celu wprowadzenie zasady bezwarunkowego wykorzystania informacji publicznej, przy jednoczesnym sprecyzowaniu w drodze ustawy katalogu sytuacji, w których określone warunki mogłyby być wprowadzane.

27. W związku z powyższym art. 23b stanowi, iż podstawową zasadą udostępniania informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania jest udostępnianie bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie.

28. Jednocześnie u.d.i.p. określać będzie katalog warunków ponownego wykorzystywania informacji publicznej, jakie podmiot zobowiązany może ustanowić, udostępniając informację publiczną do ponownego wykorzystywania. Dotyczą one:

- 1) obowiązku poinformowania o źródle i czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego,
- 2) obowiązku dalszego udostępniania pozyskanej informacji innym użytkownikom,
- 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej,
- 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje.

Ponadto, podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.¹⁾) lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 176, poz. 1238) zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu, w całości lub we fragmentach oraz wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych.

29. Dyrektywa 2003/98/WE przewiduje, aby państwa członkowskie udostępniały warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w formacie cyfrowym (art. 8 ust. 2 dyrektywy 2003/98/WE). Wymóg ten został implementowany w nowym art. 23b ust. 4.

30. W ustawie przesądzono, że podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej udostępnianej na wniosek o ponowne wykorzystywanie tej informacji, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.

31. W opisanym przypadku, nakładając opłatę, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej. Chodzi o takie nietypowe zlecenia, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji w danym

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 21, poz. 164, Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 152, poz. 1016.

podmiocie zobowiązanym. Przepis ten odpowiada dyrektywie 2003/98/WE. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.

32. Terminologia określająca poszczególne elementy opłat odpowiada pojęciom występującym w innych ustawach, co powinno ułatwić kontrolę prawidłowości ich nakładania. Kategoria „kosztów bezpośrednich” występuje między innymi w ustawie o rachunkowości. Za bezpośrednie koszty uznaje się wszystkie te koszty, które można bezpośrednio powiązać z przekazaniem informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie (np. drogą teletransmisji). Składają się na nie przede wszystkim różnego rodzaju materiały, których zużycie można przyporządkować do przekazania informacji publicznej, jak i płace bezpośrednie, a więc płace pracowników zatrudnionych przy przekazywaniu informacji publicznej.

33. Udostępniając informację publiczną w celu ponownego wykorzystywania, podmiot zobowiązany musi uwzględnić szereg, ustanowionych w ustawie, zasad. Zaliczyć do nich należy następujące zasady: niedyskryminacji (nowy art. 23d), niewyłączności (nowy art. 23e) i przejrzystości (nowy art. 23h).

34. Zgodnie z zasadą niedyskryminacji przekazanie informacji publicznej powinno nastąpić na warunkach, które wyeliminowałyby lub ograniczały konkurencję. Do takiego niekorzystnego zjawiska mogłoby dojść w przypadku oferowania przez podmiot zobowiązany zróżnicowanych warunków dla podobnych (porównywalnych) sytuacji wykorzystywania informacji publicznej. Z tych przyczyn w ustawie wprowadzono zakaz stosowania w umowach z osobami zainteresowanymi niejednorodnych warunków przekazywania informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania.

35. W art. 11 ust. 1 dyrektywy 2003/98/WE wprowadzono generalny zakaz zawierania umów wyłącznych z wyjątkiem sytuacji, gdy jest to niezbędne dla zapewnienia świadczenia usług w interesie publicznym (ust. 2). Przyjętą w dyrektywie zasadą jest, że każdej osobie zainteresowanej ponownym wykorzystywaniem informacji publicznej powinna zostać stworzona możliwość zawarcia odpowiedniej umowy w przedmiocie przekazania tych informacji. Naruszenie powyższej zasady stanowią umowy przyznające prawo do korzystania z informacji publicznej tylko jednemu podmiotowi. Z tych przyczyn w ustawie przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym warunki ponownego przekazywania informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania nie mogą wprowadzać ograniczenia korzystania z tej

informacji przez innych użytkowników. Zawarcie umowy wyłącznej jest dopuszczalne jedynie wyjątkowo, w sytuacji gdy jest to niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań publicznych. Równocześnie z racji wspomnianej już wyżej zasady transparentności, w przypadku gdy warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej przewidują przyznanie wyłączności danemu podmiotowi (osobie zainteresowanej), ich treść powinna być ogłaszana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej (dalej „BIP”).

36. Zgodnie z zasadą przejrzystości, w przypadku warunkowego udostępnienia informacji publicznych na cele ponownego wykorzystywania, podmioty sektora publicznego mają obowiązek publicznego ogłoszenia tych warunków. Dzięki temu osoby zainteresowane mogą dokonać sprawdzenia warunków jeszcze przed podjęciem pozytywnej decyzji o zawarciu umowy w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej. Zasada ta wymaga podania nie tylko informacji o warunkach ponownego wykorzystywania, ale także informacji o środkach przysługujących osobom zainteresowanym w przypadku odmowy udostępnienia informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania albo kwestionowania przez nie zaproponowanych warunków udostępnienia, jak również o czynnikach, jakie będą brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za zlecenie nietypowe. Istotne znaczenie ma także obowiązek podania informacji o dostępności danej informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania.

37. W art. 23f proponuje się w zakresie formatów danych wykorzystanie przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, które zapewnią optymalne wykorzystywanie informacji publicznych. Przepisy te zapewniają jednolite formaty danych oraz protokoły komunikacyjne i szyfrujące dla informacji będących przedmiotem transferu.

38. Drugie przewidziane w tym przepisie rozwiązanie wyłącza obligatoryjność dodatkowego opracowywania informacji dla potrzeb realizacji wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej. Chodzi o sytuacje, gdy dokonanie określonych we wniosku czynności wymaga nieproporcjonalnego wysiłku, przekraczającego proste operacje na informacji.

39. Przekazanie informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania składa się, na wzór rozwiązania przewidzianego w dyrektywie 2003/98/WE, z dwóch faz. W pierwszej podmiot zobowiązany wykonuje czynności administracyjnoprawne. W drugiej zawierana jest cywilnoprawna umowa pomiędzy podmiotem zobowiązanym a osobą zainteresowaną. Jej

treść stanowią zaakceptowane przez strony warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

40. W ramach „administracyjnoprawnej” fazy przekazywania informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania, podmiot zobowiązany dokonuje czynności materialno-technicznej (faktycznej), polegającej na: zamieszczeniu informacji publicznej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej (BIP), jej udostępnieniu publicznie w inny sposób (np. zamieszczenie w internetowym serwisie podmiotu, wprowadzeniu do obrotu egzemplarzy zawierających informację itp.), w centralnym repozytorium lub przekazaniu informacji publicznej na wniosek osoby zainteresowanej.

41. Jedynie wyjątkowo powstanie potrzeba wydania przez podmiot zobowiązany decyzji administracyjnej. Będzie tak w szczególności wówczas, gdy w wyniku rozpatrzenia wniosku osoby zainteresowanej podmiot zobowiązany odmówi udostępnienia informacji publicznej albo osoba zainteresowana sprzeciwi się przedstawionym przez podmiot zobowiązany warunkom przekazania. Do decyzji odmawiających udostępnienia informacji publicznej do wykorzystywania oraz stwierdzającej warunki wykorzystywania zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, co powoduje, że rozstrzygnięcie podmiotu zobowiązanego podlega kontroli instancyjnej, a następnie sądownoadministracyjnej. W ten sposób zostanie spełniony warunek zawarty w dyrektywie 2003/98/WE, aby wnioskodawca został poinformowany o przyczynach odmowy, a od samego rozstrzygnięcia przysługiwały środki odwoławcze.

42. W przypadku informacji publicznych zamieszczonych na stronie podmiotowej BIP lub w centralnym repozytorium zasadą jest, że osoba zainteresowana pobiera je, bez konieczności składania odrębnych wniosków. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy osoba zainteresowana zamierza wykorzystywać informacje publiczne zamieszczone na stronie podmiotowej BIP lub w centralnym repozytorium, lub w inny sposób publicznie udostępnione, na innych warunkach niż to określił podmiot zobowiązany. W takim przypadku zachodzi potrzeba złożenia wniosku. Osoba zainteresowana będzie musiała również złożyć wniosek, gdy na cele ponownego wykorzystywania przekazana ma być informacja publiczna niezamieszczona na stronie podmiotowej BIP lub w centralnym repozytorium. Wniosek powinien zostać rozpatrzony bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż 20 dni od jego otrzymania.

43. Z podjęciem działań polegających na przekazaniu informacji publicznej na cele ponownego wykorzystywania wiąże się obowiązek wskazania przez podmiot zobowiązany,

czy do przekazania dochodzi bezwarunkowo, czy też zostały ustanowione określone warunki. Należy podkreślić, że osobom zainteresowanym została zapewniona możliwość kwestionowania treści poszczególnych warunków, a także wysokości opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej nałożonych w związku z wnioskiem wymagającym poniesienia dodatkowych kosztów.

44. Ponadto brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianej informacji publicznej bez ograniczeń warunkami. Wprowadzenie takiego rozwiązania usuwa stan niepewności prawnej po stronie osoby zainteresowanej odnośnie do bezwarunkowego lub warunkowego charakteru przekazania informacji publicznej przez podmiot zobowiązany.

45. Warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej nałożonych w związku z wnioskiem wymagającym poniesienia dodatkowych kosztów stanowią ofertę w rozumieniu art. 66 ustawy z dnia 23 czerwca 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm. – dalej „k.c.”) W przypadku ich przyjęcia przez osobę zainteresowaną dochodzi do zawarcia przez nią umowy cywilnoprawnej z podmiotem zobowiązanym. Zastosowanie znajdują wówczas przepisy k.c. dotyczące zawierania umów przez ofertę i jej przyjęcie, w tym ofertę w postaci elektronicznej (art. 66 i nast. k.c.). Zatem w przypadku naruszenia warunków określonych w umowie zastosowanie znajdują ogólne zasady odpowiedzialności cywilnoprawnej.

46. W art. 23g uregulowano procedurę rozpatrywania wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.

Tryb wnioskowy znajdzie zastosowanie, gdy:

- a) informacja nie została w ogóle zamieszczona na stronie BIP lub w centralnym repozytorium, chyba że została rozpowszechniona w inny sposób i zostały określone warunki jej ponownego wykorzystywania, albo
- b) wnioskodawca zamierza wykorzystywać informacje publiczne na warunkach innych niż zostały dla nich określone.

W pozostałych przypadkach nie ma bowiem potrzeby występowania z indywidualnym wnioskiem.

47. Każdy zainteresowany otrzymaniem informacji publicznych do ponownego wykorzystywania uzyska uprawnienie do złożenia wniosku w tym przedmiocie. Wzór

wniosku o przekazanie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania określi, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw informatyzacji.

Podmiot zobowiązany jest zobligowany do rozpatrzenia wniosku w terminie 20 dni od dnia otrzymania (maksymalny termin przewidziany w dyrektywie 2003/98/WE). W sprawach szczególnie skomplikowanych można przedłużyć załatwienie sprawy o kolejnych 20 dni, po uprzednim powiadomieniu wnioskodawcy.

48. W wyniku rozpatrzenia wniosku podmiot zobowiązany przekazuje informację w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczenia warunkami (w przypadku posiadania informacji publicznej przez wnioskodawcę zawiadamia go o braku ograniczenia warunkami ponownego wykorzystywania), przedstawia ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania, a także wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej nałożonych w związku z wnioskiem wymagającym poniesienia dodatkowych kosztów albo odmawia ponownego wykorzystywania informacji publicznej, gdy dostęp do informacji publicznej został ustawowo ograniczony lub też gdy ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące osobom trzecim. Podmiot może także odmówić ponownego wykorzystywania informacji publicznej, gdy konsekwencją wykonania wniosku będzie konieczność dodatkowego opracowania informacji.

49. Do decyzji odmawiających ponownego wykorzystywania oraz stwierdzającej warunki wykorzystywania zastosowanie znajdują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, co powoduje, że rozstrzygnięcie podmiotu zobowiązanego podlega kontroli instancyjnej, a następnie sądownoadministracyjnej.

50. Wprowadzenie do krajowego porządku prawnego nowych regulacji dotyczących zasad ponownego wykorzystywania informacji publicznej determinują wprowadzenie zmian dostosowujących aktualnie obowiązujące przepisy prawne do regulowanej materii.

51. Ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych już w aktualnym stanie prawnym w wąskim zakresie dopuszcza ponowne wykorzystywanie danych pochodzących ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych. Chodzi o wykorzystywanie danych rejestrowych w celach badawczych, statystycznych, badania opinii publicznej i badania rynku. Zmiany w art. 44h wskazanej ustawy obejmują zniesienie uznania dla organu ewidencyjnego do udostępnienia danych w ww. celach oraz dodanie nowego przepisu, który w zakresie ponownego wykorzystywania danych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 tejże ustawy, będzie odsyłać do zasad ponownego wykorzystywania określonych w niniejszej ustawie.

Powyższe zmiany zostaną wprowadzone odpowiednio także do ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności. Co prawda obecnie obowiązującą ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych zastąpią 2 ustawy (pierwsza, wspomniana, o ewidencji ludności, druga – o dowodach osobistych), ale tylko w pierwszej z nich przewiduje się przepisy dot. ponownego wykorzystywania informacji z rejestru publicznego.

52. W ustawie z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej unormowania – w obszarze ponownego wykorzystywania informacji publicznej – wymagają dwa zagadnienia:

- a) wykorzystywanie przez służby statystyki publicznej do realizacji zleceń/zamówień informacji zgromadzonych w związku z wykonywaniem zadań publicznych,
- b) ponowne wykorzystywanie danych znajdujących się w rejestrach publicznych („krajowe rejestry publiczne”) prowadzonych przez służby statystyki publicznej.

W obecnym brzmieniu ustawy o statystyce publicznej służbom statystyki publicznej pozostawiono uznanie w przedmiocie przyjęcia indywidualnego zamówienia lub zlecenia (art. 21 ust. 2), a czynności w ich wykonaniu „mogą odbywać się wyłącznie na zasadzie udziału dobrowolnego” (art. 21 ust. 3).

53. Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym w art. 80c wprowadza szczególne zasady przekazywania do ponownego wykorzystywania danych z centralnej ewidencji pojazdów po ich zanonimizowaniu.

W związku z tym wprowadza się zmiany, zgodnie z którymi przepis art. 80c ust. 5 w sposób jednoznaczny potwierdza (przez odpowiednie odesłanie) stosowanie w tym zakresie zasad ponownego wykorzystywania określanych w projektowanej ustawie.

54. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne zasadna jest zmiana terminologii (użycie zwrotu „ponowne wykorzystywanie” zamiast „udostępnianie”) oraz zrezygnowanie z uznania administracyjnego.

Oprócz tego dodaje się w art. 110 ww. ustawy normę, na podstawie której do ponownego wykorzystywania zastosowanie znajdzie ustawa o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu.

55. Zmiany w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej dotyczą przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), które wchodzi w życie w lipcu 2011 r. Przepisy ustawy odnoszące się do

funkcjonowania CEIDG w sposób szczególnie regulują również ponowne wykorzystywanie danych ewidencyjnych (art. 39 ust. 2 – 7).

Celem zmian pozostaje usunięcie przepisów sprzecznych z dyrektywą 2003/98/WE oraz zastosowanie do ponownego wykorzystywania danych CEIDG przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu.

56. Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne w art. 15 zawiera regulację o charakterze uniwersalnym dotyczącą dostępu do danych zawartych w rejestrach publicznych w celu realizacji zadania publicznego. Zmiana ma rozróżnić cele wykorzystywania danych rejestrowych (na cele publiczne i niepubliczne), a w przypadku innego celu niż wykonanie zadania publicznego nowela odsyła do zasad określonych w ustawie o dostępie do informacji publicznej i jej ponownym wykorzystywaniu. W systemie prawa krajowego takie rozwiązanie pozwoli na uporządkowanie zasad wykorzystywania danych z rejestrów publicznych.

57. Art. 11 ustawy określa maksymalny limit wydatków na lata 2012 – 2021 oraz mechanizmy korygujące, o których mowa w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, mające zastosowanie w przypadku przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitów wydatków oraz wdrożenia mechanizmów korygujących jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

58. Celem art. 10 jest umożliwienie zakończenia postępowań przed sądem powszechnym wszczętych w czasie obowiązywania dotychczasowych przepisów i niezakończonych ostatecznie do dnia uchylecia art. 22 u.d.i.p.

59. W art. 23e ustawy uregulowano kwestię umów na wyłączność, która została zawarta w art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/98/WE. Przepis dyrektywy przewiduje, że istniejące umowy na wyłączność, które nie są umowami w zakresie dostarczania usług w interesie publicznym, wygasają wraz zakończeniem kontraktu, a w każdym przypadku w dniu 31 grudnia 2008 r. W przypadku istnienia umowy, która nosi znamiona umowy na wyłączność, objęta jest zakresem przedmiotowym ustawy, a nie można uzasadnić jej funkcjonowania wykonywaniem zadań publicznych, musi ona zostać zakończona. W związku z powyższym, zgodnie z art. 23e, postanowienia tych umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

60. Ustawa wchodzi w życie w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw RP, z wyjątkiem przepisów dotyczących repozytorium, które ze względu na potrzebę

przeprowadzania odpowiednich przedsięwzięć technicznych i organizacyjnych – wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw RP.

Problematyka uregulowana w projekcie ustawy nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt regulacji nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Do projektu ustawy dołączono tabelaryczne zestawienie przepisów dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego z przepisami projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które wpływa projekt aktu prawnego

Zmiany wprowadzone ustawą dotyczą dwóch kategorii podmiotów:

1. Wykonujących zadania publiczne, które zostały włączone w zakres podmiotowy ustawy:

1) Prezesa Rady Ministrów,

2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych,

3) inne państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,

4) inne osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot:

a) finansują je w ponad 50 % lub

b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub

c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub

d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego,

5) związki podmiotów, o których mowa wyżej.

2. uprawnionych do ponownego wykorzystywania informacji publicznych.

II. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych, na etapie konsultacji projektu założeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw, projekt przekazano: Polskiemu Towarzystwu Informatycznemu (PTI), Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Krajowej Izbie Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT), Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Stowarzyszeniu Instytutu Informatyki Śledczej oraz Związkowi Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska. Ponadto projekt został pozytywnie zaopiniowany i przyjęty przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W trakcie konsultacji społecznych zasadnicze uwagi zgłoszone przez stronę społeczną dotyczyły następujących kwestii:

- propozycji zmiany dotychczasowej definicji „informacji publicznej”, tak aby implementowała definicję „podmiotu prawa publicznego”, „ponownego wykorzystywania” oraz „dokumentu”, w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 2 i 3 oraz pkt 4 dyrektywy 2003/98/WE – uwagę uwzględniono i postanowiono pozostawić dotychczasowe brzmienie przepisu,
- zakresu podmiotowego regulacji dotyczących ponownego wykorzystywania informacji publicznej oraz wyłączeń z zakresu jej regulacji – uwagę odrzucono ze względu na zarzuty Komisji Europejskiej, która w swoich wszystkich stanowiskach wyraźnie wskazywała na pominięcie pewnej kategorii podmiotów z dyrektywy 2003/98/WE,
- pozostawienia podmiotom zobowiązanym opcji wyboru w zakresie określenia warunków ponownego wykorzystywania posiadanych informacji publicznych, między dwoma wariantami: bezwarunkowym i warunkowym wykorzystywaniem – uwagę na tym etapie odrzucono,
- dysponowania bazami danych przez organy władzy publicznej, w szczególności takich, które są dysponentami zbiorów informacji nadających się do ponownego wykorzystywania informacji z sektora publicznego – uwagę częściowo uwzględniono w ten sposób, iż uzupełniono założenia o stosowne wyjaśnienia,
- opłat, a w szczególności użytego określenia „rozsądny zysk z inwestycji” – uwagę uwzględniono, bowiem prawidłowe tłumaczenie dyrektywy 2003/98/WE powinno odwoływać się do pojęcia „rozsądnego zwrotu z inwestycji”,
- terminu rozpatrywania spraw o udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania – uwaga została odrzucona ze względu na maksymalne terminy wskazane w dyrektywie 2003/98/WE.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem tego aktu prawnego w trybie ww. ustawy.

III. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wprowadzenie nowego trybu udostępniania i ponownego wykorzystywania informacji publicznej – systemu skatalogowanych repozytoriów służącego do udostępniania zasobów informacyjnych – wiąże się z pewnymi kosztami dla budżetu państwa. System taki powinien być w pełni przeszukiwalny, pozwalający tworzyć różnorodne i przekrojowe w skali kraju zestawienia informacji publicznej w trybie on-line, obejmujące swym zakresem dowolnie wybrane zestawienia podmiotów i realizowanych przez nie działań. System repozytoriów z założenia nie będzie przy tym zapewniał dostępu do rejestrów publicznych, a jedynie odnośniki prowadzące do rejestrów dostępnych w otwartym Internecie.

Koszty funkcjonowania systemu można podzielić na:

- a) przygotowanie infrastruktury wraz z aplikacją,
- b) przygotowanie zasobów informacyjnych do udostępnienia,
- c) utrzymanie repozytoriów.

Ad a

Biorąc pod uwagę poniesione już inwestycje na rzecz budowy systemu quasi-repozytoriów i rejestrów w poszczególnych resortach, proponuje się stworzenie wspólnego katalogu, dzięki któremu użytkownicy mogliby uzyskać dostęp do danych w jednym miejscu w formacie umożliwiającym odczyt cyfrowy i kompilacje danych. Podobne katalogi powstały w szeregu krajów europejskich oraz w Stanach Zjednoczonych (dla przykładu: www.data.gov, www.data.gouv.fr oraz www.data.gov.uk). Z uwagi jednak na fakt, iż obecne quasi-repozytoria resortowe są dopiero w początkowym stadium rozwoju, a szereg instytucji w ogóle nie prowadzi tego typu inwestycji teleinformatycznych, proponuje się zbudowanie infrastruktury uzupełniającej. Byłaby ona wykorzystywana do przechowywania i udostępniania tylko takich danych, dla których nie istnieje odpowiednia infrastruktura dostępowa w resortach. Infrastruktura ta będzie korzystać z mechanizmów platformy ePUAP, rozwijanej przez Centrum Projektów Informacyjnych MSWiA w ramach projektu ePUAP2.

W pierwszym etapie konieczna będzie zatem budowa systemu umożliwiającego stworzenie katalogu oraz centralnego repozytorium, w którym przestrzeń współdzielona byłaby przez ministerstwa nieposiadające własnego systemu teleinformatycznego do udostępniania danych

(w postaci tekstowej). Na podstawie kosztorysów opracowanych dla innych projektów o podobnej specyfikacji sprzętowej (na przykład Wrota Podlasia), szacuje się, że koszt pierwszego etapu nie przekroczy 8 000 000 zł. Oszacowanie to potwierdzają szacunki CPI dotyczące budowy Scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej. Zgodnie z wariantem III tego opracowania zakładającym „stworzenie aplikacji z nieograniczoną licencją na udostępnianie podmiotom zobowiązanym do prowadzenia stron podmiotowych BIP“ koszt całkowity wynosił 7 841 400 zł.²⁾

Ad b

Jeśli chodzi o przygotowanie zasobów informacyjnych do udostępnienia, koszty przygotowania tych zasobów przez podmioty zobowiązane należy podzielić na dwie grupy:

- koszty udostępniania zidentyfikowanych, istniejących baz, oraz
- koszty udostępniania niezidentyfikowanych baz, które będą mogły zostać szczegółowo oszacowane po przeprowadzeniu gruntownej analizy ilości i jakości zasobów będących w posiadaniu poszczególnych ministerstw.

Koszty udostępniania pierwszej grupy nie powinny przekroczyć łącznie 250 000 zł.

Koszty udostępniania drugiej grupy, udostępniane w późniejszym terminie, mogą być określone po dokonaniu odpowiedniej analizy. Z uwagi na wymogi reguły wydatkowej proponuje się określenie maksymalnej kwoty w wysokości 10 000 000 zł na udostępnienie wszystkich przydatnych zasobów, które nie są obecnie przygotowane w sposób umożliwiający ich udostępnianie.

Prace przygotowawcze, jak i prace koordynacyjne, prowadzone powinny być przez odpowiedni zespół. W związku z powyższym konieczne jest utworzenie w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów (jako podmiotu najlepiej przygotowanego do koordynacji prac międzyresortowych) komórki organizacyjnej, składającej się z około ośmiu pracowników. Osoby te przedstawią rekomendacje dotyczące kolejności udostępniania zasobów (biorąc pod uwagę ich przydatność, atrakcyjność z perspektywy ponownego wykorzystywania oraz kreowania rozwiązań innowacyjnych) oraz dokonają szczegółowego oszacowania kosztów przygotowania zasobów informacyjnych do udostępnienia w skatalogowanym repozytorium. Osoby te w dalszej kolejności będą koordynować proces udostępniania zasobów

²⁾ W kalkulacji tej ujęte zostały koszty aplikacji (CMS), serwery WWW oraz serwery aplikacyjne zapewniające ruch z Internetu poprzez CMS do serwera bazodanowego (2 procesory 4-rdzeniowe, 16 GB RAM, 4 HDD x 160GB; kontroler RAID: 0,1,5,19; 2 x100/1000 Mbps, redundantne zasilacze i wentylatory oraz system operacyjny), serwery bazodanowe udostępniające dane dla CMSa (po 2 procesory Dual Core Intel E7220, 2,93GHz, 32 GB RAM, 5 HDD x 146 GB, pamięć masowa o pojemności minimum 16 dysków po 146 GB przy minimum 8).

informacyjnych oraz wspierać resorty w tym procesie. Komórka stworzona byłaby z obecnych zasobów kadrowych KPRM i nie łączyłaby się z koniecznością zwiększenia zatrudnienia. Niezbędne prace przygotowawcze w resortach prowadzone byłyby w oparciu o istniejące zasoby ludzkie i zasoby infrastrukturalne.

Ad c

Jeśli chodzi o koszty utrzymywania repozytoriów, będą one nieznacznie różnić się od kosztów obsługi Scentralizowanego Systemu Dostępu do Informacji Publicznej. Szacowany koszt łączny utrzymania SSDIP wynosi około 450 000 – 500 000 zł rocznie i obejmuje opłaty za powierzchnię serwerową, energię elektryczną, klimatyzację, łącza oraz obsługę administratorów. Jednocześnie można jednak oczekiwać wzrostu wpływów do budżetu z tytułu podatków PIT, CIT i VAT, związanych z działalnością komercyjną w oparciu o informację publiczną.

Limit wydatków jednostek sektora finansów publicznych na działania związane z realizacją ustawy w latach 2012 – 2021 (łącznie dla wszystkich zadań na dany rok budżetowy), zgodnie z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) został przedstawiony w poniższej tabeli:

Rok	Budżet państwa	Jednostki samorządu terytorialnego i ich jednostki organizacyjne	Pozostałe jednostki sektora finansów publicznych
2012	5.550.000 zł	0 zł	0 zł
2013	5.550.000 zł	0 zł	0 zł
2014	1.550.000 zł	0 zł	0 zł
2015	1.550.000 zł	0 zł	0 zł
2016	1.550.000 zł	0 zł	0 zł
2017	1.500.000 zł	0 zł	0 zł
2018	1.500.000 zł	0 zł	0 zł
2019	1.500.000 zł	0 zł	0 zł
2020	1.500.000 zł	0 zł	0 zł
2021	1.500.000 zł	0 zł	0 zł
razem	23.250.000 zł	0 zł	0 zł

Założenia:

- limit wydatków w pierwszym etapie: 8 000 000 zł. Pierwszy etap zostanie zakończony w 2012 r. W roku 2012 zostanie poniesione 4 000 000 zł, w roku 2013 zostanie poniesione 4 000 000 zł,
- 250 000 zł na koszty udostępnienia pierwszej grupy danych będzie ponoszone sukcesywnie w wysokości 50 000 zł/rok (5lat),
- 10 000 000 zł na koszty udostępnienia drugiej grupy danych będzie ponoszone sukcesywnie w wysokości 1 000 000 zł/rok (10 lat),
- szacowany koszt łączny utrzymania SSDIP: 500 000 zł/rok (10 lat).

Miernikiem realizacji postanowień ustawy jest ilość zasobów informacyjnych udostępnianych w centralnym repozytorium informacji publicznych. Ze względu na to, że centralne repozytorium jest nowym rozwiązaniem, a zasób informacyjny przeznaczony do umieszczenia w nim będzie każdorazowo określał Prezes Rady Ministrów, trudno określić w chwili obecnej wartość miernika.

Mechanizmy korygujące, o których mowa w art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych mające zastosowanie w przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków będą polegać na zmianie kosztów realizacji zadań publicznych wykonywanych na rzecz obywateli, w szczególności przez racjonalizację wydatków związanych z utrzymywaniem i obsługą techniczną systemu oraz obniżenie kosztów obsługi serwisowej urządzeń wchodzących w skład tego systemu, wykorzystanie innych rozwiązań technologicznych lub techniczno-organizacyjnych w zakresie funkcjonowania systemu. Organem odpowiedzialnym za monitorowanie wykorzystania limitu wydatków na wykonywanie zadania przez jednostki sektora finansów publicznych oraz za wdrożenie mechanizmów korygujących jest minister właściwy do spraw informatyzacji.

Finansowanie infrastruktury i usługi będzie pochodzić ze środków będących w posiadaniu dysponentów poszczególnych części budżetu.

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy, wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana ustawa może mieć wpływ na rynek pracy. W preambule dyrektywy 2003/98/WE podkreśla się, że „produkcja zasobów cyfrowych dała początek szybkiemu tworzeniu miejsc pracy i proces ten trwa nadal” (motyw 3). Gospodarka oparta na wiedzy generuje miejsca pracy, a wprowadzenie zasad ponownego wykorzystywania informacji publicznej podmiotów publicznych pozwoli na jej dalszy rozwój.

Wdrożenie projektowanej ustawy powinno poprawić konkurencyjność gospodarki, a przede wszystkim przedsiębiorstw, których przedmiot działalności związany jest z przetwarzaniem informacji. Ochronę konkurencji mają zapewnić głównie przewidziane w ustawie zasady przejrzystości, niedyskryminacji i niewyłączności.

V. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Proponowana regulacja nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 13 lipca 2011 r.

DPUE - 920 - 996 - 10/11/dl/9

SM-1477

dot.: RM-10-47-11 (nowy tekst) z 12/07.2011 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej nowego tekstu projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

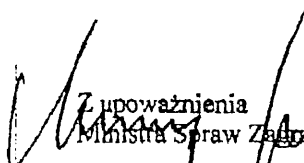
Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do wiadomości:
Pan Jerzy Miller
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

ZESTAWIENIE PRZEPISÓW DYREKTYWY 2003/98/WE PARLAMENTU I RADY Z DNIA 17 LISTOPADA 2003 R. W SPRAWIE PONOWNEGO WYKORZYSTYWANIA INFORMACJI SEKTORA PUBLICZNEGO Z PRZEPISAMI PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O DOSTĘPIE DO INFORMACJI PUBLICZNEJ ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

Jedn. red. dyrektywy 2003/98/WE	Treść przepisu UE	Jedn. red. projektu ustawy	Treść przepisu/ów projektu ustawy
Art. 2	<p>Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) "organ sektora publicznego" oznacza państwowe, regionalne lub lokalne władze, podmioty prawa publicznego oraz stowarzyszenia utworzone przez jedną lub kilka takich władz albo jeden lub kilka takich podmiotów prawa publicznego; 2) "podmiot prawa publicznego" oznacza jakikolwiek organ: <ol style="list-style-type: none"> a) ustanowiony w szczególnym celu zaspokajania potrzeb w interesie ogólnym, który nie ma charakteru przemysłowego lub handlowego; oraz b) posiadający osobowość prawną; oraz c) finansowany w przeważającej części przez państwo, władze regionalne lub lokalne czy też inne podmioty prawa publicznego; lub jeżeli jego zarząd podlega nadzorowi ze strony tych podmiotów; lub jeżeli ponad połowę składu jego organu administracji, zarządu lub nadzoru stanowią osoby mianowane przez państwo, władze regionalne lub lokalne lub inne podmioty prawa publicznego; 3) "dokument" oznacza: <ol style="list-style-type: none"> a) jakąkolwiek treść niezależnie od zastosowanego nośnika (zapisaną na papierze lub zapisaną w formie elektronicznej lub zarejestrowaną w formie dźwiękowej, wizualnej albo audiowizualnej); b) każdą część tej treści; 4) "ponowne wykorzystywanie" oznacza wykorzystywanie przez osoby fizyczne lub prawne dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego, do celów komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż ich pierwotne przeznaczenie w ramach zadań publicznych, dla których te dokumenty zostały wyprodukowane. Ponownym wykorzystywaniem nie jest wymiana dokumentów między organami sektora publicznego wyłącznie w wykonaniu ich zadań publicznych; 5) "dane osobowe" oznacza dane, których definicję przedstawiono w art. 2 lit. a) dyrektywy 95/46/WE. 	Art. 23a	<p>Art. 23a. 1. Wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej informacji publicznej lub każdej jej części, będącej w posiadaniu podmiotów, o których mowa w ust. 2 i 3, niezależnie od sposobu jej utrwalenia (w postaci papierowej, elektronicznej, dźwiękowej, wizualnej lub audiowizualnej), w celach komercyjnych lub niekomercyjnych, innych niż jej pierwotny publiczny cel wykorzystywania, dla którego informacja została wytworzona, stanowi ponowne wykorzystywanie informacji publicznej i odbywa się na zasadach określonych w niniejszym rozdziale.</p> <p>2. Obowiązani do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na zasadach i w trybie określonych w ustawie są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Prezes Rady Ministrów, 2) jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów o finansach publicznych, 3) inne, niż określone w pkt 2, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, 4) inne, niż określone w pkt 2, osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w pkt 2 i 3, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot: <ol style="list-style-type: none"> a) finansują je w ponad 50 % lub b) posiadają ponad połowę udziałów albo akcji, lub c) sprawują nadzór nad organem zarządzającym, lub d) mają prawo do powoływania ponad połowy składu organu nadzorczego lub zarządzającego, 5) związki podmiotów, o których mowa w pkt 2 i 3, lub podmiotów, o których mowa w pkt 4, - zwani dalej „podmiotami zobowiązanymi”. <p>3. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) archiwów państwowych w zakresie znajdujących się w ich dyspozycji materiałów archiwalnych, 2) jednostek publicznej radiofonii i telewizji w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2011 r. Nr 43, poz. 226 i Nr 85, poz. 459), w zakresie audycji radiowych lub telewizyjnych i innych przekazów,

			<p>3) instytucji kultury, samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, o której mowa w art. 2 ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123, z późn.zm.), w zakresie informacji publicznych stanowiących przedmiot ich działalności,</p> <p>4) uczelni, Polskiej Akademii Nauk oraz jednostek naukowych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowaniu nauki (Dz.U. Nr 96, poz. 615 oraz z 2011 r. Nr 84 poz. 455), w zakresie informacji publicznych będących przedmiotem ich działalności badawczej,</p> <p>5) jednostek organizacyjnych systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn.zm.), w zakresie informacji publicznych będących przedmiotem ich działalności edukacyjnej.</p> <p>4. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacji publicznych, których udostępnienie zostało uzależnione od wykazania interesu indywidualnego (prawnego lub faktycznego) na podstawie odrębnych przepisów, 2) przekazywania informacji publicznych między podmiotami wykonującymi zadania publiczne, w celu realizacji zadań określonych prawem.
Art. 3	Państwa Członkowskie zapewniają, że tam gdzie ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego jest dozwolone, dokumenty te będą ponownie wykorzystywane do celów komercyjnych lub niekomercyjnych zgodnie z warunkami określonymi w rozdziałach III i IV. Tam gdzie to możliwe, dokumenty są udostępniane przy wykorzystaniu środków elektronicznych.	Art. 23b.	<p>1. Informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie.</p> <p>2. Podmiot zobowiązany może określić następujące warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego, 2) obowiązku dalszego udostępniania pozyskanej informacji innym użytkownikom, 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej, 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje. <p>3. Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz.U. z 2001 r. Nr 128 poz. 1402, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 176, poz. 1238) zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu, w całości lub we fragmentach oraz</p>

			wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych. 4. Podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.
Art. 4	<p>1. Organy sektora publicznego przetwarzają, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, gdzie jest to możliwe i właściwe, wnioski o ponowne wykorzystywanie i udostępniają dokumenty do ponownego wykorzystywania wnioskodawcy lub jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w rozsądnym terminie zgodnym z terminami ustanowionymi dla przetwarzania wniosków o dostęp do dokumentów.</p> <p>2. Jeśli terminy lub inne reguły określające terminowe udostępnianie dokumentów nie zostały ustanowione, organy sektora publicznego przetwarzają wnioski i dostarczają wnioskodawcy dokumenty do ponownego wykorzystywania lub, jeśli potrzebna jest licencja, przedstawiają wnioskodawcy końcową ofertę licencji w terminie nie dłuższym niż 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. W przypadku obszernych lub skomplikowanych zamówień termin ten może być przedłużony o kolejne 20 dni roboczych. W takich przypadkach zawiadamia się wnioskodawcę w ciągu trzech tygodni od otrzymania wniosku wstępnego, że przetwarzanie jego wniosku wymaga więcej czasu.</p> <p>3. W przypadku decyzji negatywnej organy sektora publicznego informują wnioskodawcę o przyczynach odmowy na podstawie odpowiednich przepisów systemu dostępu danego Państwa Członkowskiego lub krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, w szczególności art. 1 ust. 2 lit. a), b) i c) lub na art. 3. Jeśli decyzja negatywna jest oparta na art. 1 ust. 2 lit. b), organ sektora publicznego zamieszcza odniesienie do osoby fizycznej lub prawnej, która jest posiadaczem praw (jeśli jest znana) lub alternatywnie do licencjodawcy, od którego organ sektora publicznego uzyskał dany materiał.</p> <p>4. Każda decyzja negatywna zawiera odniesienie do środków odwoławczych na wypadek, gdyby wnioskodawca chciał odwołać się od decyzji.</p> <p>5. Spełniania wymagań niniejszego artykułu nie wymaga się od organów sektora publicznego objętych art. 1 ust. 2 lit. d), e) i f).</p>	Art. 23g.	<p>1. Ponowne wykorzystywanie informacji publicznej odbywa się przez ponowne wykorzystywanie informacji publicznej udostępnionej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej, w centralnym repozytorium albo na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.</p> <p>2. Przekazanie informacji publicznej następuje na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, w przypadkach gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) informacja publiczna nie została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, chyba że została udostępniona w inny sposób i zostały określone warunki jej ponownego wykorzystywania, albo 2) wnioskodawca zamierza wykorzystywać informację publiczną na warunkach innych lub w innej wysokości opłat niż zostały dla tej informacji określone. <p>3. Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej można złożyć w formie dokumentu elektronicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.</p> <p>4. W przypadku niespełnienia warunków formalnych wniosku wzywa się wnioskodawcę do uzupełnienia braków, wraz z pouczeniem, że ich nieusunięcie w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.</p> <p>5. Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej rozpatruje się bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku. W sprawach szczególnie skomplikowanych podmiot zobowiązany może przedłużyć załatwienie sprawy o kolejne 20 dni, po zawiadomieniu wnioskodawcy w terminie 20 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>6. Podmiot zobowiązany informuje Prezesa Rady Ministrów o przekroczeniu 1 000 wniosków o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej danego rodzaju.</p> <p>7. W wyniku rozpatrzenia wniosku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przekazuje się informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania bez ograniczenia warunkami, a w przypadku posiadania informacji publicznych przez wnioskodawcę zawiadamia się o braku ograniczenia warunkami ponownego wykorzystywania informacji publicznej, 2) przedstawia się wnioskodawcy ofertę zawierającą warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub wysokość opłat za ponowne wykorzystywanie informacji

			<p>publicznej,</p> <p>3) odmawia się, w drodze decyzji, ponownego wykorzystywania informacji publicznej.</p> <p>8. Podmiot zobowiązany odmawia ponownego wykorzystywania informacji publicznej w przypadku, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dostęp do informacji publicznej podlega ograniczeniom, o których mowa w art. 5 i 5a, lub w przepisach odrębnych ustawach, 2) ponowne wykorzystywanie informacji publicznej naruszy prawa własności intelektualnej przysługujące podmiotom trzecim. <p>9. Podmiot zobowiązany może odmówić ponownego wykorzystywania informacji publicznej w sytuacji, o której mowa w art. 23f ust. 2.</p> <p>10. Wnioskodawca, który otrzymał ofertę, o której mowa w ust. 7 pkt 2, może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania oferty, złożyć sprzeciw z powodu naruszenia przepisów ustawy. W przypadku otrzymania sprzeciwu podmiot zobowiązany, w drodze decyzji, rozstrzyga o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub o wysokości opłat.</p> <p>11. Do decyzji o odmowie przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania oraz do decyzji o warunkach ponownego wykorzystywania informacji publicznej oraz o wysokości opłat stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) odwołanie od decyzji rozpoznaje się w terminie 14 dni, 2) uzasadnienie decyzji o odmowie ponownego wykorzystywania informacji publicznej na podstawie ust. 8 pkt 2 zawiera wskazanie osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która posiada prawa autorskie, jeżeli jest znana, albo licencjonodawcy, od którego podmiot zobowiązany uzyskał dany utwór. <p>12. Do rozstrzygnięć, o których mowa w ust. 8 – 10, podejmowanych przez podmiot zobowiązany niebędący organem władzy publicznej, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Wnioskodawca może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, do którego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań.</p> <p>13. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, zawierający w szczególności informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej, biorąc pod uwagę sprawność i przejrzystość postępowania.</p>
Art. 5	1. Organy sektora publicznego udostępniają swoje dokumenty w ich istniejącym formacie lub języku, przy wykorzystaniu środków elektronicznych tam, gdzie jest to możliwe i właściwe. Nie oznacza to zobowiązania ciążącego na organach sektora publicznego do tworzenia lub przystosowywania dokumentów w celu uzyskania zgodności z wnioskiem, nie oznacza też	Art. 23f.	1. Podmioty zobowiązane przekazują z użyciem systemów teleinformatycznych informacje publiczne na cele ponownego wykorzystywania w formacie danych oraz za pomocą protokołów komunikacyjnych i szyfrujących, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz.

	<p>zobowiązania do dostarczania wyciągów z dokumentów, gdy wymagałoby to nieproporcjonalnie dużego wysiłku, wykraczającego poza prostą czynność.</p> <p>2. Na podstawie niniejszej dyrektywy od organów sektora publicznego nie można wymagać kontynuowania produkcji określonego typu dokumentów w związku z ponownym ich wykorzystaniem przez organizację prywatnego lub publicznego sektora.</p>		<p>565, z późn.zm.).</p> <p>2. Podmioty zobowiązane nie są obowiązane do opracowywania, w szczególności przetworzenia, informacji publicznej na cele jej ponownego wykorzystywania, a także dostarczania z nich wyciągów, jeżeli spowoduje to konieczność podjęcia nieproporcjonalnych działań przekraczających proste czynności.</p>
Art. 6	<p>Jeśli pobierane są opłaty, całkowity dochód z dostarczania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów nie może przekraczać kosztów zbierania, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zyskiem z inwestycji. Opłaty powinny wynikać z kosztów ponoszonych w ciągu właściwego okresu obrachunkowego i być obliczane zgodnie z zasadami rachunkowości stosowanymi w danych organach sektora publicznego.</p>	Art. 23c.	<p>1. Podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę w następujących przypadkach:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej udostępnianej na wniosek o ponowne wykorzystywanie tej informacji, o którym mowa w art. 23g ust.2, jeżeli przygotowanie informacji w sposób wskazany we wniosku wymaga poniesienia dodatkowych kosztów lub 2) za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej o znacznej wartości gospodarczej w celach komercyjnych. <p>2. Nakładając opłatę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty przygotowania i przekazania informacji publicznej w określony sposób i w określonej formie oraz inne czynniki, jakie będą brane pod uwagę przy nietypowych wnioskach o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, które mogą mieć wpływ w szczególności na koszt lub czas przygotowania i przekazania informacji. Łączna wysokość opłaty nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania w określony sposób i w określonej formie.</p> <p>3. Łączna wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może przekroczyć sumy kosztów poniesionych bezpośrednio w celu przygotowania i przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania oraz rozsądnego zwrotu z inwestycji.</p> <p>4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłaty za ponowne wykorzystywanie informacji publicznej o znacznej wartości gospodarczej w celach komercyjnych udostępnianej w centralnym repozytorium, z uwzględnieniem ograniczeń, o których mowa w ust. 3.</p>
Art. 7	<p>Wszystkie stosowane warunki i standardowe opłaty za ponowne wykorzystywanie dokumentów będących w posiadaniu organów sektora publicznego są wcześniej ustanowione i opublikowane, przy wykorzystaniu środków elektronicznych, gdzie jest to możliwe i właściwe. Organ sektora publicznego podaje na żądanie podstawę obliczenia opublikowanych opłat. Organ sektora publicznego wskazuje też, jakie czynniki będą</p>	Art. 23h.	<p>1. Podmiot zobowiązany, który przekazuje informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania, jest obowiązany w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, umieścić:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wykaz informacji publicznych dostępnych w Biuletynie Informacji Publicznej w celu ponownego wykorzystywania, 2) wykaz informacji publicznych dostępnych w centralnym

	<p>brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za zlecenia nietypowe. Organy sektora publicznego zapewniają też wnioskującym o ponowne wykorzystywanie dokumentów informację o dostępnych im środkach odwoławczych od wpływających na nich decyzji lub praktyk.</p>		<p>repozytorium w celu ponownego wykorzystywania,</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub wysokość opłat, jeżeli zostały ustanowione, 4) informacje o czynnikach, jakie są brane pod uwagę przy obliczaniu opłat za nietypowe wnioski o ponowne wykorzystanie informacji publicznej, 5) informacje o środkach prawnych przysługujących w przypadku odmowy przekazania informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania, określenia warunków ponownego wykorzystywania lub wysokości opłaty. <p>2. Podmiot zobowiązany, który udostępnia informacje publiczne w celu ponownego wykorzystywania w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium, jest obowiązany wraz z ich udostępnieniem wskazać ewentualne warunki ponownego wykorzystywania, o których mowa w art 23b ust. 2, lub wysokość ewentualnych opłat lub miejsce umożliwiające zapoznanie się z nimi.</p> <p>3. Podmiot zobowiązany podaje na żądanie wnioskodawcy informację o zasadach obliczenia wysokości opłat.</p> <p>4. Brak odpowiednich informacji w menu przedmiotowym strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej, w kategorii „Ponowne wykorzystywanie informacji publicznych”, uważa się za zgodę na ponowne wykorzystywanie udostępnianej informacji publicznej bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie.</p>
<p>Art. 8</p>	<p>1. Organy sektora publicznego mogą zezwolić na ponowne wykorzystywanie dokumentów bezwarunkowo lub mogą nakładać warunki, gdzie jest to właściwe drogą licencji określającej istotne kwestie. Warunki te nie ograniczają niepotrzebnie możliwości ponownego wykorzystywania i nie mogą być wykorzystywane do ograniczania konkurencji.</p> <p>2. W Państwach Członkowskich, w których stosowane są licencje, Państwa Członkowskie zapewniają, że licencje standardowe na ponowne wykorzystywanie dokumentów sektora publicznego, które można dostosować do określonych wniosków o licencje, są dostępne w formacie cyfrowym i mogą być przetwarzane elektronicznie. Państwa Członkowskie zachęcają wszystkie organy sektora publicznego do stosowania licencji standardowych.</p>	<p>Art. 23b.</p>	<p>1. Informacje publiczne są udostępniane w celu ich ponownego wykorzystywania bez ograniczeń warunkami i bezpłatnie.</p> <p>2. Podmiot zobowiązany może określić następujące warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej dotyczące:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji publicznej od podmiotu zobowiązanego, 2) obowiązku dalszego udostępniania pozyskanej informacji innym użytkownikom, 3) obowiązku informowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej, 4) zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za przekazywane informacje. <p>3. Podmiot zobowiązany określa sposób korzystania z informacji publicznych spełniających cechy utworu w rozumieniu ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) lub stanowiących bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz.U. z 2001 r. Nr 128 poz. 1402, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 176, poz. 1238) zapewniający możliwość dowolnego wykorzystywania utworu, do celów komercyjnych i niekomercyjnych, tworzenia i rozpowszechniania kopii utworu, w całości lub we fragmentach oraz</p>

			wprowadzania zmian i rozpowszechniania utworów zależnych. 4. Podmiot zobowiązany udostępnia warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej w postaci elektronicznej.
Art. 10	<p>1. Żadne stosowane warunki ponownego wykorzystywania dokumentów nie mogą dyskryminować porównywalnych kategorii ponownego wykorzystywania.</p> <p>2. Jeśli dokumenty są ponownie wykorzystywane przez organ sektora publicznego jako materiał wejściowy służący jego działalności komercyjnej leżącej poza zakresem jego zadań publicznych, przy dostarczaniu dokumentów przeznaczonych do tej działalności stosuje się takie same opłaty i inne warunki, jakie stosuje się w odniesieniu do innych użytkowników.</p>	Art. 23d.	<p>1. Podmiot zobowiązany udostępnia informację publiczną w celu ponownego wykorzystywania informacji publicznej w porównywalnych sytuacjach na takich samych warunkach.</p> <p>2. W przypadku gdy ponowne wykorzystywanie informacji publicznej jest dokonywane przez podmioty wykonujące zadania publiczne w ramach działalności wykraczającej poza realizację takich zadań, warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej lub opłaty, powinny zostać określone na takich samych zasadach, jak w przypadku innych użytkowników.</p>
Art. 11	<p>1. Ponowne wykorzystywanie dokumentów jest otwarte dla wszystkich potencjalnych uczestników rynku, nawet jeśli jeden lub kilku jego uczestników już wykorzystuje oparte na tych dokumentach produkty o wartości dodanej. Kontrakty i inne umowy między organami sektora publicznego będącymi w posiadaniu dokumentów i stronami trzecimi nie mogą udzielać praw wyłącznych.</p> <p>2. Jednakże jeśli prawo wyłączne jest konieczne do dostarczania usług w interesie publicznym, ważność przyczyn uzasadniających przyznanie prawa wyłącznego podlega regularnym przeglądom, i, w każdym przypadku, przeglądu dokonuje się co trzy lata. Umowy o wyłączności zawarte po wejściu w życie niniejszej dyrektywy są przejrzyste i podane do publicznej wiadomości.</p> <p>3. Istniejące umowy o wyłączności niekwalifikujące się do wyjątku określonego w ust. 2 wygasają wraz z zakończeniem kontraktu, a w każdym przypadku najpóźniej w dniu 31 grudnia 2008 r.</p>	Art. 23e.	<p>1. Udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania nie może wprowadzać ograniczenia korzystania z tej informacji przez innych użytkowników, chyba że jest to niezbędne dla prawidłowego wykonywania zadań publicznych.</p> <p>2. W przypadku gdy warunki ponownego wykorzystywania informacji publicznej przewidują wyłączność korzystania z tej informacji, treść warunków ponownego wykorzystywania jest ogłaszana na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu wprowadzającego wyłączność.</p>

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2011 r.

w sprawie sposobu i kryteriów weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardów technicznych prowadzenia centralnego repozytorium

Na podstawie art. 9b ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1 Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i kryteria weryfikacji zasobu informacyjnego,
- 2) sposób i kryteria przetwarzania i udostępniania zasobu informacyjnego,
- 3) standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia i skróty oznaczają:

- 1) baza danych - bazę danych w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o ochronie baz danych (Dz. U. Nr 128, poz. 1402, z późn. zm.²);
- 2) katalog danych centralnego repozytorium – katalog synchronizujący metadane istniejących baz danych repozytoriów i dane z katalogu baz danych centralnego repozytorium;
- 3) mechanizmy baz danych – elementy oprogramowania pozwalające na gromadzenie, porządkowanie, aktualizowanie i udostępnianie informacji;
- 4) menu przedmiotowe - podział tematyczny lub wykaz grup tematycznych, w które są zestawione informacje publiczne udostępniane w centralnym repozytorium;
- 5) moduł przekazywania – element oprogramowania umożliwiający przekazywanie zasobu informacyjnego do katalogu danych repozytorium;
- 6) moduł wyszukiwujący – element oprogramowania umożliwiający znalezienie informacji dostępnych w katalogu danych repozytorium zawierających poszukiwane wyrażenie;

¹ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2007 r. Nr 99, poz. 662, Nr 176, poz. 1238.

- 7) repozytorium – dostępne w sieci teleinformatycznej zasoby informacyjne, podmiotów obowiązanych do ich przekazania na podstawie ustawy;
- 8) ustawa - ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

§ 3. 1. Dostęp do zasobu informacyjnego zawartego w centralnym repozytorium jest możliwy poprzez stronę główną centralnego repozytorium posiadającą adres strony internetowej - <http://www.....>, według spisu podmiotów lub menu przedmiotowego albo poprzez inny rodzaj segregowania informacji.

2. Dostęp do repozytoriów innych niż centralne repozytorium odbywa się poprzez odnośniki i nie wymaga powielania danych w nich znajdujących się.

3. Administrator strony głównej centralnego repozytorium jest obowiązany niezwłocznie potwierdzić odbiór zasobu informacyjnego lub informacji, o której mowa w ust. 2.

§ 4. 1. Centralne repozytorium zapewnia:

- 1) rozliczalność;
- 2) interoperacyjność;
- 3) anonimizację;
- 4) integralność i autentyczność zasobów informacyjnych;
- 5) codzienną synchronizację czasu systemowego z czasem UTC (PL).

2. Zasoby informacyjne przechowywane są w centralnym repozytorium przez okres 5 lat, licząc od dnia ich umieszczenia w tym repozytorium.

§ 5. Centralne repozytorium składa się z trzech elementów:

- 1) katalog danych repozytorium;
- 2) spójny system synchronizujący informacje z katalogu danych repozytorium;
- 3) aplikacja/narzędzie umożliwiające korzystanie z informacji zawartych w katalogu danych repozytorium.

§ 6. Strona centralnego repozytorium:

- 1) spełnia minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych określone w przepisach wydanych na podstawie art. 18 pkt 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn.

zm.³);

- 2) projektuje się w sposób umożliwiający ich modyfikację, uwzględniając technologiczny rozwój systemu teleinformatycznego, w którym działa centralne repozytorium.

§ 7. Strona główna centralnego repozytorium zawiera w szczególności:

- 1) logo (znak graficzny) centralnego repozytorium, umieszczone w górnej części strony;
- 2) adres redakcji strony głównej centralnego repozytorium;
- 3) imię i nazwisko, numer telefonu, numer telefaksu i adres poczty elektronicznej co najmniej jednej z osób redagujących stronę centralnego repozytorium;
- 4) instrukcję korzystania z centralnego repozytorium;
- 5) spis podmiotów;
- 6) menu przedmiotowe;
- 7) moduł wyszukiwający;
- 8) moduł przekazywania.

§ 8. 1. Strona główna centralnego repozytorium jest wyposażona w mechanizm dziennika, w którym odnotowywane są zmiany w treści zasobów informacyjnych udostępnianych w centralnym repozytorium oraz próby dokonywania takich zmian przez osoby nieuprawnione.

2. Dziennik, o którym mowa w ust. 1, prowadzony jest w sposób automatyczny.

3. Administratorzy strony głównej centralnego repozytorium dokonują kontroli dziennika, o których mowa w ust. 1, w każdy dzień powszedni.

§ 9. Zasoby informacyjne zawarte w centralnym repozytorium organizowane są w postaci baz danych, a ich udostępnianie odbywa się w oparciu o mechanizmy baz danych.

§ 10. Weryfikacja zasobu informacyjnego odbywa się automatycznie przy pomocy odpowiedniego modułu w zakresie formatu przekazanego zasobu informacyjnego, który umożliwia jego odczyt, przeszukiwalność oraz jak najszerszy dostęp.

§ 11. Zawartość centralnego repozytorium udostępnia się przez całą dobę bez przerwy, z zastrzeżeniem § 14.

³ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501, z 2008 r. Nr 127, poz. 817 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 182, poz. 1228.

§ 12. Centralne repozytorium ochrania się przez moduł bezpieczeństwa - programowe lub sprzętowo-programowe rozwiązanie techniczne uniemożliwiające zniszczenie lub modyfikację zasobów informacyjnych zawartych w centralnym repozytorium przez osoby nieuprawnione.

§ 13. Informacje zgromadzone w bazie danych centralnego repozytorium kopiuje się na odrębne informatyczne nośniki danych nie później niż dobę po zaistnieniu zmiany treści tych informacji. Jeżeli zmiany treści zachodzą częściej niż raz na dobę, informacje kopiuje się na odrębne informatyczne nośniki danych raz na dobę.

§ 14. 1. Minister właściwy do spraw informatyzacji jest odpowiedzialny za zapewnienie ciągłości dostępu do informacji zgromadzonych w centralnym repozytorium.

2. Podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy, są zobowiązane do zapewnienia ciągłości dostępu do informacji zgromadzonych w resortowych repozytoriach.

§ 15. 1. W przypadku awarii brak dostępności strony głównej centralnego repozytorium dla odwiedzającego stronę nie powinien być dłuższy niż 8 godzin.

2. W przypadku awarii brak dostępności stronach centralnego repozytorium dla odwiedzającego stronę nie powinien być dłuższy niż 24 godziny.

§ 16. Centralne repozytorium zawierają rozwiązania chroniące przed celowym spowolnieniem lub uniemożliwieniem dostępu do zasobów tych stron.

§ 17. Na stronie głównej centralnego repozytorium umieszcza się informacje o przerwach serwisowych w świadczeniu usług, wynikających z potrzeby dokonywania zmian i ulepszeń.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

PREZES RADY MINISTRÓW

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegacje ustawową zawartą w art. 9b ust. 4 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.).

Rozporządzenie określa sposób i kryteria weryfikacji zasobu informacyjnego, jego przetwarzania i udostępniania oraz standardy techniczne prowadzenia centralnego repozytorium uwzględniając zasadę neutralności technologicznej, konieczność zapewnienia przeszukiwalności i dostępności informacji jak najszerszej grupie użytkowników, możliwości zastosowania automatyzacji procesów oraz potrzebę zapewnienia ich użyteczności i efektywności.

W rozporządzenia wskazano, sposób dostępu do centralnego repozytorium poprzez wskazanie adresu konkretnej strony internetowej. Zakłada się, iż w centralnym repozytorium informacje publiczne będą grupowane według spisu podmiotów lub menu przedmiotowego, bądź też przez inny rodzaj segregowania informacji. Zakłada się, iż informację będą organizowane w postaci baz danych.

Zakłada się budowę systemu repozytoriów jako jednolitego punktu dostępu do zasobów informacyjnych powinna być oparta na modelu procesowym dostępu do zasobów publicznych (analogicznie jak platforma ePUAP i koncepcja superBIP'ów). Rozwiązanie to abstrahuje od miejsca składowania informacji publicznej. Zbudowany system może sięgać do centralnego repozytorium utrzymywanego dla wielu podmiotów (rozwiązanie dla podmiotów nie mających własnego repozytorium) oraz do repozytoriów utrzymywanych w ramach infrastruktury teleinformatycznej ich gestorów (na przykład resortów). Z punktu widzenia użytkownika końcowego - korzystającego z udostępnianych informacji – będzie istnieć tylko jeden, centralny punkt dostępu do zasobów. Jest to możliwe dzięki stworzeniu jednolitego interfejsu (obejmującego m.in. wyszukiwanie i przeglądanie zasobów) działającego w ramach centralnego repozytorium, ale połączonego z wszystkimi repozytoriami znajdującymi się w systemie. Dostęp do repozytoriów innych niż centralne odbywa się poprzez linki i nie wymaga powielania danych w nich się znajdujących.

W projekcie wskazano, iż centralne repozytorium ma zapewnić rozliczalność, interoperacyjność, anonimizację, integralność i autentyczność zasobów informacyjnych, codzienną synchronizację czasu systemowego z czasem UTC (PL) oraz przechowywanie zasobów informacyjnych przez okres 5 lat.

Repozytorium ma być miejscem gdzie: a) dane można łatwo znaleźć, b) łatwo otrzymać można prawo do ich ponownego wykorzystania, c) łatwo można wykorzystywać dane udostępnione.

Rozporządzenie określa również budowę centralnego repozytorium, winno ono składać się z trzech elementów:

1. katalogu danych,
2. systemu synchronizującego metadane istniejących baz danych i katalogów baz danych,
3. aplikacji/narzędzi umożliwiające korzystanie z danych zawartych w katalogach.

W rozporządzeniu wskazano elementy strony głównej centralnego repozytorium. Ponadto wskazano, iż strona główna centralnego repozytorium zawierać będzie mechanizm dziennika. Ponadto wskazano, na mechanizmy zabezpieczające stronę główną centralnego repozytorium uniemożliwiające zniszczenie lub modyfikację informacji publicznych zawartych w centralnym repozytorium przez osoby nieuprawnione.

Wejście w życie rozporządzenia w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia nie narusza zasad demokratycznego państwa prawa.

Problematyka uregulowana w projekcie rozporządzenia nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Projekt regulacji nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływać na ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz podmioty zobowiązane przepisami ustawy do przekazywania zasobów do centralnego repozytorium.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z:

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wdrożenie niniejszego rozporządzenia nie wywołuje innych poza wskazanymi w ustawie kosztami.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projektowane rozwiązanie nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Przedmiot projektowanego rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾
z dnia..... 2011 r.

w sprawie wzoru wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej

Na podstawie art. 23g ust. 13 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa wzór wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, na podstawie którego następuje przekazanie informacji publicznej w rozumieniu art. 23g ust 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2

Wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej, o którym mowa w § 1 zawiera w szczególności: informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej.

§ 3

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz.1604).

² zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 481, z 2006 r. Nr 110, poz. 78, z 2007 r. Nr 110, poz. 78, z 2008 r. Nr 110, poz. 78, z 2009 r. Nr 110, poz. 78, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.

nazwisko i imię / nazwa wnioskodawcy	miejsowość i data
adres wnioskodawcy	podmiot zobowiązany
numer telefonu	
adres poczty elektronicznej*	

**WNIOSEK
o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej**

Na podstawie art. 2a ust 1 w zw. z art. 23g ust 2 ustawy z dnia 2011 r. o dostępie do informacji publicznej zwracam się z prośbą o udostępnienie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania w następującym zakresie:

--

Cel ponownego wykorzystywania informacji publicznej **

--

Forma udostępnienia informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania: ***

- 1/ pisemnej
- 2/ innej (określić, w jakiej)

--

Sposób udostępnienia informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania: ***

- 1/przesłać na adres wskazany we wniosku
- 2/ udostępnić w inny sposób (określić, w jaki)

--

Czytelny podpis

* w przypadku, gdy doręczenie informacji publicznej do ponownego wykorzystywania ma nastąpić drogą elektroniczną
** należy wypełnić wskazując

UZASADNIENIE

Ustawa o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw¹⁾²⁾ wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 7 – 9 i pkt 12 w zakresie dotyczącym centralnego repozytorium, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie wykonuje delegację ustawową zawartą w art. 23g ust. 13 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej³, w celu zapewnienia równoczesnego wejścia w życie rozporządzenia określającego wzór wniosku o ponowne wykorzystanie informacji publicznej oraz tejże ustawy.

Projekt określa wzór wniosku, na podstawie którego uprawnione podmioty będą mogły wnioskować o przekazanie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania. Zgodnie z art. 23g ust. 13, stanowiącym delegację ustawową do wydania niniejszego rozporządzenia wzór wniosku zawiera w szczególności: informacje o sposobie i formie przekazania wnioskodawcy informacji publicznej, a także o celu i zakresie ponownego wykorzystywania udostępnianej informacji publicznej. Wnioskodawca będzie zobowiązany do wskazania jaki zakres informacji publicznej powinien zostać udostępniony, w jakim celu np. dla wykonania opracowania naukowego, zestawienia informacji dla potrzeb komercyjnych itp. Udostępnienie informacji będzie możliwe w formie pisemnej lub innej wybranej przez wnioskodawcę. Jeżeli wybrana zostanie inna forma to wnioskodawca powinien ją określić w miejscu do tego przeznaczonym we wzorze wniosku. Udostępniana informacja publiczna może zostać przesłana na adres wnioskodawcy lub też w postaci elektronicznej na adres poczty elektronicznej, w przypadku podania adresu mailowego.

Przedmiot regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się: ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne oraz ustawę z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

²⁾ Niniejsza ustawa wdraża dyrektywę 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego (Dz. Urz. UE L 345 z 31.12.2003, str. 90).

³⁾ zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 133, z 2010 r. Nr 1110 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego.

Projekt rozporządzenia będzie oddziaływać na podmioty uprawnione do wystąpienia z wnioskiem o prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej, w myśl art. 2a ust. 1⁴ projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw z zastrzeżeniem wskazanymi w niniejszym projekcie oraz podmioty zobligowane w myśl art. 4⁵ ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.) do udostępnienia informacji publicznej.

2. Konsultacje społeczne.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

Projekt zostanie poddany konsultacjom społecznym z następującymi partnerami społecznymi:

- Polskim Towarzystwem Informatycznym,
- Polską Izbą Informatyki i Telekomunikacji,
- Krajową Izbą Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji,
- Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- Stowarzyszeniem Instytutu Informatyki Śledczej,
- Związkiem Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska,
- Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Polskim Komitetem Normalizacyjnym,
- Polską Izbą Ubezpieczeń,
- Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych,

⁴ Art.2a.1. Każdemu przysługuje, z zastrzeżeniem art. 5 i 5a, prawo do ponownego wykorzystywania informacji publicznej.

⁵ Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne, w szczególności:

- 1) organy władzy publicznej,
 - 2) organy samorządów gospodarczych i zawodowych,
 - 3) podmioty reprezentujące zgodnie z odrębnymi przepisami Skarb Państwa,
 - 4) podmioty reprezentujące państwowe osoby prawne albo osoby prawne samorządu terytorialnego oraz podmioty reprezentujące inne państwowe jednostki organizacyjne albo jednostki organizacyjne samorządu terytorialnego,
 - 5) podmioty reprezentujące inne osoby lub jednostki organizacyjne, które wykonują zadania publiczne lub dysponują majątkiem publicznym, oraz osoby prawne, w których Skarb Państwa, jednostki samorządu terytorialnego lub samorządu gospodarczego albo zawodowego mają pozycję dominującą w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów.
2. Obowiązane do udostępnienia informacji publicznej są organizacje związkowe i pracodawców reprezentatywne, w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.1)), oraz partie polityczne.
3. Obowiązane do udostępniania informacji publicznej są podmioty, o których mowa w ust. 1 i 2, będące w posiadaniu takich informacji.

- Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
- Prokuratorem Generalnym,
- Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych,
- Prezesem Najwyższej Izby Kontroli,
- Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
- Prezesem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- Prezesem Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- Prezesem Narodowego Banku Polskiego,
- Prezesem Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy; wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw; wpływ regulacji na sytuacje i rozwój regionów.

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na segmenty rynku i nie będzie zakłócać mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji, itp. Regulacje nie zmieniają także istoty funkcjonowania gospodarki oraz zadań i roli przedsiębiorców.

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej